Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 659
Vineri 19 august 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

ÎN PLINĂ DEZVOLTARE ECONOMICĂ ȘI CULTURALĂ

MISCOV MIHAI
secretar al comitetului raional P.M.R. Ciacova

Pînă la eliberarea patriei noastre, pe raza actualului raion Ciacova, erau 719 moșieri și chiaburi. Dominația acestora, cele 2 războaie mondiale au zdruncinat din temelie slaba gospodărie țărănească și au dus pe țăranii muncitori într-o situație economică foarte grea. Actul eliberării patriei noastre înfăptuit la 23 August 1944 a însemnat pentru țărănimea muncitoare din raza raionului nostru, ca pentru toți oamenii muncii din Romînia, începutul unei vieți noi, fără de exploatare și umilinți.

Raionul Ciacova are un caracter agrar. Urmînd cu nețărmurită încredere drumul arătat de partid, sute de familii de țărani muncitori de la noi au format în anul 1950 primele 13 gospodării agricole colective, care din an în an s-au întărit tot mai mult, devenind centre puternice de atragere a țărănimii muncitoare pe calea unei agriculturi noi, socialiste. La 17 ianuarie 1959 procesul de colectivizare a agriculturii s-a încheiat în întreg raionul. Astăzi în cele 37 de gospodării agricole colective lucrează înfrățiți romîni, germani, maghiari, sîrbi, bulgari etc.

Realizările obținute în domeniul transformării socialiste a agriculturii sînt rodul eforturilor susținute, pline de încredere a oamenilor muncii din raionul nostru, în frunte cu comuniștii. Ca urmare a înfăptuirilor petrecute în anii noștri, vechiul aspect al comunelor și satelor din raionul Ciacova a dispărut pentru totdeauna. Innoirile se observă cu toată claritatea în viața economică, în viața culturală și socială. Ar fi multe lucruri de spus privind aceste înnoiri, dar, din lipsă de spațiu, ne îngăduim să arătăm numai cîteva.

Cele 719 familii de moșieri și chiaburi stăpîneau 24.430 de ha. teren arabil. Restul de 65.164 ha. erau proprietatea a 14.815 familii de țărani săraci și mijlocași. 2.214 familii erau lipsite complect de pămînt, fiind nevoite să-și cîștige existența muncind în condițiile unei crunte exploatări pe pămîntul moșierilor și chiaburilor. Lipsiți de pămînt și de vite de muncă, lipsiți de orice ajutor din partea statului burghezo-moșieresc, țăranii muncitori își duceau cu greu traiul de azi pe mîine. Cu o putere de cumpărare slabă ei consumau ce produceau în gospodăria lor săracă. Imbrăcămintea și-o făceau din pînză de casă și se încălțau cu ce puteau.

Ca de la cer la pămînt se deosebesc realitățile de astăzi din satele raionului nostru de trecutul întunecat căruia i s-a pus capăt pentru totdeauna cu 16 ani în urmă.

Succesele pe care le-au obținut gospodăriile colective din raionul Ciacova, îndeosebi după cel de-al II-lea Congres al P.M.R. vorbesc de la sine despre avîntul uriaș pe care l-a luat agricultura raionului ca și al agriculturii din întreaga țară. Aceste succese vor fi și mai ușor înțelese dacă comparăm producția agricolă obținută în anul 1959, primul an în care toți țăranii muncitori de la noi au intrat în gospodăria colectivă, cu cea obținută în anul 1938, considerat ca cel mai bun an agricol din timpul regimului burghezo-moșieresc. Astfel dacă în 1938, producția de grîu la hectar a fost de 1.118 kg., în 1959 a fost de 1.975 kg., la porumb de la 1.493 kg. media la ha. în 1938, s-a ajuns în 1959 la 2.500 kg., iar la sfeclă de zahăr s-a

(Continuare în pag. 2-a)

ÎN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Muncă spornică pe ogoarele patriei

CU TOATE FORȚELE

Inginerul Marcu Marin, zootehnistul gospodăriei de stat Periș, s-a oferit bucuros să mă întovărășească pe la cîteva secții. M-a rugat însă să-l aștept puțin ca să termine de examinat cîteva vaci și juninci aduse gospodăriei spre cumpărare.

Pe drum mi-a explicat:

— Anul viitor va trebui să avem 834 de taurine din care 340 capete vor trebui să fie vaci de lapte. De aceea, în afară de prăsila proprie cumpărăm toate exemplarele valoroase și de perspectivă care ni se oferă. Pe lîngă sectorul vegetal creșterea vacilor va fi punctul forte al gospodăriei noastre.

— Cum stați cu lucrările de insilozare?

Fiindcă între timp ajunseserăm la secția Movila, drept răspuns inginerul Marcu mi-a arătat două gropi de siloz, fiecare de cel puțin 50 de metri lungime, la care se lucra de zor chiar în acel moment.

— Pînă acum am mai insilozat 150 de tone porumb de siloz și 600 tone amestec de lucernă, ierburi, mazăre. După cum vedeți lucrăm cu toată capacitatea celor 8 tocători. Pînă la 1 septembrie însă vom termina de însilozat toate cele 6.000 de tone planificate.

La vremea prînzului, în cîmp, dogoarea soarelui e cumplită. Tractoriștii din brigada de mecanizare completă sînt însă la datorie. Pămîntul lipsit de umezeală se usucă cu fiece zi, din du-le mai multă bătaie de cap, îngreunîndu-le munca. Dar „băieții" tot îi vin de hac.

— Lucrăm în schimb prelungit și facem fiecare în medie cîte 4 hectare de arături pe zi, îmi spune comunistul Rădoi Nicolae, unul din membrii brigăzii. În cinstea zilei de 23 August vrem să ne păstrăm locul fruntaș în întrecerea cu brigada a doua de la Ologeni. Pînă acum stăm mai bine la productivitate medii obținute. La grîu am realizat pe suprafața de 107 ha. o producție medie de 2.733 kg. la ha. față de 1.900 kg. plan, la orz 3.003 kg. Sîntem în frunte și la lucrările de întreținerea porumbului, iar recolta la acesta ne promite depășiri mari.

Șeful de brigadă Ene Alexandru, care asista la discuția noastră, adăugă competent:

— Pentru efectuarea la timp a tuturor lucrărilor urgente am dizlocat oamenii din brigadă: doi sînt la treieratul mazărea, unul la tocătorile de siloz. Dar cei care lucrează în locul lor la arături nu se lasă mai prejos. Ne vom îndeplini înainte de termen cele 203 hectare de arături adînci cît avem repartizat. Ne vom ține acest angajament, vă asigurăm.

Pînă acum brigada de mecanizare completă a comunistului Ene Alexandru nu și-a dezmințit cuvîntul și posibilitățile. Trebuie deci să-i acordăm toată încrederea.

Ajungînd aici, am putea încheia scurta noastră vizită prin gospodăria agricolă de stat Periș. Dar n-am consemnat un lucru: adăugirile făcute de tovarășul ing. Ghiță Constantin, directorul gospodăriei: Pe întreaga suprafață de 900 hectare s-a făcut fertilizarea solului, dîndu-se cîte 300 kg. de superfosfat la hectar. În brigăzile simple, la un număr de 8 tractoare se lucrează în două schimburi. Fruntașii la însilozări și arături? Să nu vă mirați, dar îi cunoașteți. Sînt chiar cei pe care i-am întîlnit mai sus: șeful de brigadă Ene Alexandru și Rădoi Nicolae, precum și Vișan Gheorghe și Mirică Dumitru.

C. LUCIAN

Au îndeplinit planul pe campanie

Planul de producție pentru actuala campanie de vară al S.M.T.-ului Mihai Viteazu, regiunea Constanța, prevede executarea unui volum de 28.962 hantri. Intensificînd întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, și lucrînd cu un mare număr de tractoare în două schimburi, mecanizatorii de aici au reușit ca pînă la data de 12 august să execute în total 30.263 hantri, realizîndu-și astfel prevederile planului în proporție de 104,4 la sută.

Demn de relevat este faptul că planul arăturilor adînci de vară a fost realizat de această unitate în proporție de 178 la sută.

În prezent mecanizatorii de la S.M.T. Mihai Viteazu continuă executarea arăturilor de vară și însilozarea nutrețurilor în gospodăriile colective din raza de activitate.

L. ION

Recoltează sfecla de zahăr

O dată cu executarea arăturilor adînci de vară și însilozatul porumbului, colectiviștii din comuna Luciu, raionul Pogoanele, regiunea Ploești, au început recoltarea sfeclei de zahăr. În numai 3 zile lucrătoare au și fost recoltate 10 ha cultivate cu această cultură. În prezent recoltarea celorlalte 30 ha de sfeclă de zahăr este pe terminate.

Întreaga producție de sfeclă de zahăr rezultată este transportată la punctul de recepționare din stația Căldărăști.

Cu arăturile adînci de vară terminate

Organizînd munca tractoarelor în două schimburi și în schimburi prelungite, mecanizatorii din G.A.S.-urile și S.M.T.-urile regiunii Timișoara zoresc să termine la vreme arăturile adînci de vară. Pînă de curînd un număr de 25 de gospodării de stat și cîteva zeci de gospodării colective au executat arături de vară pe toate suprafețele planificate.

Printre unitățile care au terminat aceste lucrări sînt G.A.S.-urile: Becicherecul Mic, Bulgăruș, Hodoni, Nerău, Pecica, Periam, Teremia Mare, Uivar și altele, precum și G.A.C.-urile din Aluniș, Bogda, Călugăreni, Dolaț, Dumbrava, Frumușeni, Grădiștea, Stamora Germană etc.

La culesul strugurilor

Muncitoarea Lucreția Dumitran de la G.A.S. Valea Călugărească, regiunea Ploești, a început devreme recoltatul strugurilor. Se înțelege, al strugurilor de masă.

Mari cantități de porumb furajer însilozate

Pentru a asigura hrana necesară animalelor pe timpul iernii, colectiviștii din comunele raionului Galați, au început însilozarea diferitelor plante încă din primăvară. Au fost astfel însilozate circa 8.000 de tone de secară, borceag, lucernă etc.

În prezent porumbul furajer ajungînd la faza de coacere lapte-ceară colectiviștii au început și însilozarea acestuia. Folosind cu pricepere capacitatea tocătorilor și la maximum timpul de lucru, în primele zile au fost însilozate 2.000 tone porumb furajer.

Cele mai mari cantități de porumb furajer au fost însilozate în G.A.C.-urile din comunele Pechea și Independența, unități care sînt fruntașe în executarea acestei lucrări.

TOCĂTORI ÎN LAN

— Dacă n-o fac să nu-mi spuneți pe nume, se burzului mecanicul șef, Gheorghe Ciobanu, cînd văzu pe chipul celor trei tovarăși ai săi un strop de îndoială.

Cei trei însă, mecanicul șef de atelier Petrovschi Ion și mecanicii Donica Petre și Hader Iosif, erau mai mult uimiți de ideea mecanicului șef. Cînd însă cei trei își mărturisiră dorința de a-l ajuta, Ciobanu le strînse mîna din toată inima.

Despre ce era vorba? La gospodăria de stat „Mihai Viteazu" din comuna Călugăreni, raionul Vidra, regiunea București, se apropia timpul însilozărilor. Ca întotdeauna cînd în gospodărie se declanșează mari campanii, fie de însămînțat, fie de recoltat ori de arat, atelierul mecanic devine motorul principal care mișcă întreaga armată de mașini.

Cu vreo lună în urmă, cînd s-a discutat într-o ședință de producție, planul de însilozări, Gaidușec Iosif, directorul gospodăriei, a cerut sprijinul activ al atelierului mecanic și a celorlalți lucrători spunînd:

— Avem 4 tocători. Fiecare din ele are un plan de lucru zilnic de 18.000 kg. masă verde. După toate calculele făcute, pentru a însiloza cantitatea planificată de 6.400 de tone și cele 1.000 de tone pe care cred că le vom avea peste plan, ne trebuie peste o sută de zile. Aceasta ar însemna să însilozăm porumb copt și coceni uscați. Iată dar, tovarăși, pentru ce trebuie să ne străduim ca prin toate mijloacele să ridicăm randamentul mașinilor și să scurtăm, în felul acesta, timpul de însilozare. Prin faptul că însămînțatul porumbului pentru siloz, l-am făcut pe cele 250 de ha, la termene diferite, intrarea lui în faza de coacere lapte-ceară va avea loc, de asemenea, la termene diferite. Cer tuturor sprijinul și orice idee care vine în ajutorul acestei lucrări, o socotim binevenită.

Tractoristul Foloștină Gheorghe privi în jurul său, se ridică și, emoționat, cum e de altfel ori de cîte ori ia cuvîntul zise:

— Eu îmi iau angajamentul în fața organizației de partid, a conducerii gospodăriei și a tovarășilor mei, ca în timpul campaniei de însilozări să fac, cu tractorul și cu tocătoarea mea, 36.000 de kg în loc de 18.000.

Cuvintele lui Foloștină au fost acoperite de aplauze.

— Îmi iau același angajament ca și tovarășul meu, s-a auzit vocea groasă, a tractoristului Seboiu Florea.

— Iar eu îi chem pe amîndoi la întrecere — s-a făcut auzit glasul tractoristului Matei Gheorghe.

Fețele tuturor celor prezenți s-au înseninat. Gheorghe Ciobanu, locțiitorul secretarului organizației de bază îi felicită pe cei trei tractoriști, apoi luă cuvîntul și propuse:

— Sînt de părere să punem în lucru și cele două mașini pentru tocat coceni uscați de porumb. Bine puse la punct și alimentate continuu, randamentul lor, s-ar putea ridica la 20.000 kg. masă verde pe zi. În ceea ce mă privește am o idee pe care am să v-o aduc la cunoștință după ce voi discuta-o cu colectivul atelierului mecanic, își încheie cuvîntul, comunistul Gheorghe Ciobanu.

Cei trei mecanici ardeau de nerăbdare. Cum se termină ședința săriră pe Ciobanu să le destăinuie ideea. Cu creionul în mînă, metodic, mecanicul șef explică celor trei ce avea de gînd și le ceru părerea. Văzîndu-i tăcînd, Ciobanu, care mistuise mult timp ideea lui, izbucni:

— Dacă n-o fac să nu-mi spuneți pe nume.

Cei trei tovarăși ai lui Ciobanu, comunistul Petrovschi Ion, candidatul de partid Donica Petre și mecanicul Hader Iosif, nu-și mai găseau locul. Ideea lui Ciobanu îi motorizase, vorba lui Vasile Nicolae, organizatorul de partid, care se interesa, de asemenea, în mod deosebit, de ideea lui Ciobanu.

A doua zi, una din cele 4 tocători a fost băgată în atelier.

— Ce naiba îi mai fac, că doar e nouă și revizuită? se mira tractoristul Gheorghe Matei, văzîndu-și tocătoarea în atelierul mecanic.

ION TERBESCU

(Continuare în pag. 3)

Pregătiri pentru însămînțările de toamnă

Sprijiniți de organizația de partid și de comitetul executiv al sfatului popular, colectiviștii din comuna Bistreț, regiunea Craiova, s-au pregătit intens pentru executarea însămînțărilor de toamnă. În acest scop au fost identificate și stabilite suprafețele respective, s-a întocmit un plan de aplicare a îngrășămintelor. Totodată au fost procurate îngrășămintele chimice necesare (cîte 400 kg superfosfat de fiecare ha) ce vor fi folosite pe terenurile ce vor fi însămînțate cu grîu din soiuri timpurii. Nu au fost uitate nici insectofungicidele necesare tratării semințelor; au fost stabilite centrele de tratare a acestora. De pe acum toate uneltele ce vor fi folosite în campania însămînțărilor de toamnă au și fost reparate.

La economii – S.M.T.-Castelu și-a depășit de pe acum angajamentele

Planul de producție al S.M.T.-ului Castelu, regiunea Constanța prevede pentru acest an executarea unui volum de lucrări de 68.600 hantri, cu un preț de cost de 71,50 lei hantrul. Mecanizatorii s-au angajat să dea la sfîrșitul anului 5.500 de hantri peste plan și o economie de 300.000 de lei. Pentru a putea face față acestor sarcini sporite conducerea stațiunii a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice menite a duce la îndeplinire angajamentul luat. Pe scurt, acestea se rezumă la o mai bună organizare a muncii brigăzilor de tractoare, la utilizarea deplină și chibzuită a forței de lucru a utilajului, la folosirea din plin a timpului bun de lucru.

Cele 8 gospodării colective din raza de activitate a stațiunii dețin 14.363 ha. teren agricol din care 13.557 ha. teren arabil — mecanizabil. Pentru a asigura fiecărei gospodării colective baza tehnică materială necesară executării lucrărilor agricole planificate, utilajul S.M.T.-ului a fost împărțit în 8 brigăzi și o grupă de tractoare, la care se mai adaugă și utilajul special al unei brigăzi fito-sanitare pentru combaterea dăunătorilor. Toate brigăzile sînt permanentizate de mai mulți ani la unitățile în care își desfășoară activitatea. Gospodăriile colective au asigurat mecanizatorilor remize pentru adăpostirea utilajului și mici ateliere pentru reparații.

Bine organizată, munca s-a desfășurat în campanii potrivit graficului-itinerariu, insistîndu-se îndeosebi asupra timpului optim și calității lucrului efectuat. În acest scop s-au folosit pe scară largă cuplurile de mașini și agregatele complexe, pentru ca în aceeași unitate de timp să se execute un volum mai mare de lucrări. Astfel, în primăvară s-au utilizat cu succes cuplurile de 2 semănători cu grape, de 2 sape rotative, agregate formate din cultivatoare + semănătoare și grape etc. În campania de vară pentru a se grăbi executarea arăturilor de vară pe terenurile eliberate de cerealele păioase, fiecare combină a avut atașat și un colector de paie.

Pe de altă parte, în gospodăriile colective din Cuza Vodă, Nisipari și Castelu, au fost formate 12 agregate deosebite. Este vorba de o căruță pentru strînsul plevei, atașată în urma combinei C-1, în spatele căruței fiind remorcată o greblă mecanică pentru adunatul paielor. În acest fel s-a rezolvat problema adunării plevei, atît de necesară în gospodărie.

Gospodăriile colective din raza de activitate a S.M.T.-ului Castelu au primit un sprijin prețios din partea mecanizatorilor și la transportul recoltei către bazele de recepție, tractoriștii efectuînd asemenea lucrări cu remorcile trase de tractoare și cu un autocamion.

Pentru a recupera timpul pierdut pricinuit de ploile căzute și a evita pierderile de recoltă, timpul bun de lucru este folosit la maximum. Mecanizatorii au înțeles aceasta, ei lucrînd și în zilele de sărbătoare la recoltat, noaptea de obicei lucrînd la arat.

Toate aceste măsuri luate cît și munca plină de abnegație a mecanizatorilor de aici (printre care, fruntași, s-au situat Dumitru Burducel, Neagu Ilie, Oprea F. Ion, Păun Ion și alții) au permis ca într-o perioadă scurtă de timp să se realizeze un volum mare de lucrări. Astfel, planul campaniei de primăvară a fost realizat în proporție de 121 la sută. Adăugindu-se la aceasta realizările din vară, (peste 16.000 hantri), pînă acum s-a și realizat 62% din planul anual de producție. Totodată s-au făcut mari economii la piese și carburanți. Numai motorina economisită depășește cantitatea de 42 de tone. Realizînd pînă în prezent între 600—900 de hantri, tractoriști ca Oprea F. Ion, Enan Gelmambet, Rușa Constantin, Chihulcă Arcade și Rădulescu Iulian, au economisit piese de schimb și materiale în valoare de 5.000—9.500 de lei. Pe întreaga stațiune volumul economiilor înregistrate se ridică la peste 500.000 lei. Iată dar că încă din primul semestru mecanizatorii de la S.M.T. Castelu au făcut economii mai mari decît s-au angajat pentru întregul an. Ei continuă în aceste zile în cinstea zilei de 23 August executarea arăturilor adînci de vară din care au și realizat aproape $3/4$ din plan.

I. LEȘEANU

Gospodărie colectivă la Mocrea

Zi de august. În acea dimineață, după ploaia căzută în timpul nopții, aerul era mai plăcut, mai proaspăt. Steagurile roșii și tricolore, ghirlandele de flori și crengile de stejar ce înconjurau frumos lozincile și portretele conducătorilor partidului și guvernului, au îmbrăcat comuna în haine de sărbătoare.

Dis de dimineață, oamenii în haine noi, se îndreptau spre căminul cultural din comună. Odată cu ei, soseau și oaspeții din satele și comunele vecine, ca Chier, Seleuș, Tîrnova, Maroda, Ineu și altele.

După prezentarea dării de seamă a comitetului de inițiativă, cele 261 de familii care s-au unit în gospodăria colectivă au ales în unanimitate ca președinte pe tov. Mărcuț Gheorghe, un bun și priceput gospodar. După inaugurarea gospodăriei, a urmat un frumos program artistic, prezentat de formațiile artistice ale căminului cultural din Borsig și radioteleviziunii din București.

Evenimentul petrecut în viața țăranilor muncitori din Mocrea, raionul Ineu, constituie de fapt începutul unei noi vieți, — a belșugului și fericirii.

LA INSILOZATUL PORUMBULUI

Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Otopeni, regiunea București, acordă o atenție deosebită dezvoltării multilaterale a gospodăriei lor. Pentru asigurarea hranei necesare vitelor, colectiviștii însilozează în acest an peste 1.000 de tone de porumb furajer. Foto: AGERPRES

În aceste zile pe ogoare

Corespondenții voluntari ne vestesc că paralel cu treierișul care se apropie de sfîrșit în întreaga țară, muncitorii din gospodăriile de stat și membrii gospodăriilor colective lucrează de zor la însilozarea porumbului și la executarea arăturilor adînci de vară.

INSILOZEAZĂ PORUMB

În vederea asigurării unor furaje de calitate și în cantități mari, la gospodăria colectivă din Valea Nucarilor, raionul Tulcea, ne scrie corespondentul Tatiana Bănescu, s-au însilozat pînă mai zilele trecute 108 tone de porumb, în amestec cu fasole, soia și sorg. S-au evidențiat Teodor Turlică, Gheorghe Pătrașcu și alții.

Membrii gospodăriei colective din Gătaia, regiunea Timișoara, vor însiloza în toamna acestui an peste 5.000 de tone de porumb și alte furaje, față de 3.150 de tone cît și-au planificat. Aceasta înseamnă că față de 1959, colectiviștii vor însiloza anul acesta de 5 ori mai multe furaje și vor asigura cîte 12 tone de nutreț murat pe cap de vacă, cîte 5 tone pe cap de tineret taurin și cîte 0,5 tone pentru fiecare ovină și porcină.

Munca de însilozare se desfășoară intens și la secția „Făclia" a gospodăriei de stat „Donca Simo" din regiunea Constanța.

Pînă la 11 august a. c. datorită bunei organizări a muncii la recoltat, la transport și la tocat s-au însilozat peste 1.300 de tone de porumb. Această cantitate a fost obținută de pe o suprafață de 42 ha. ceea ce înseamnă că producția medie de porumb siloz la ha a fost pînă în prezent de peste 30.000 de kg la ha.

EXECUTĂ OGOARE ADÎNCI DE VARĂ

Din comuna Laza, raionul Vaslui, corespondentul voluntar Vlad Armeanu ne anunță că membrii gospodăriei colective de aici au terminat treierișul păioaselor de pe suprafața de 154 ha.

Paralel cu această lucrare ei au efectuat 70 ha de arături adînci cu atelajele lor proprii. Tot cu atelajele proprii, colectiviștii din comuna Bogdănița, raionul Vaslui, au executat pînă acum peste 75 de ha de arături adînci de vară ne scrie corespondentul voluntar **Ion Bolea**.

De la tov. **Plugaru Dumitru**, ne-a sosit știrea că colectiviștii din comuna Bivolari, așezată în partea de nord a Iașului, au terminat treierișul și paralel cu aceasta au executat arături adînci de vară pe o suprafață de 115 ha.

De ce numai 45 la sută?

Zilele prielnice muncilor agricole din ultima vreme au fost folosite din plin la efectuarea treierișului și arăturilor adînci de vară și de către multe din unitățile agricole cooperatiste din raionul Costești, regiunea Pitești. Ca urmare a eforturilor susținute ale mecanizatorilor și țăranilor muncitori și a bunei organizări a muncii în unele comune din raion s-a izbutit să se obțină realizări importante în efectuarea acestor lucrări. Așa, bunăoară, membrii gospodăriilor colective „Drum Nou" și „1 Mai" din comuna Căldăraru, întrebuințînd cu maximum de randament mijloacele și forțele de lucru au terminat la vreme treierișul și, paralel cu acesta, au trecut din plin la executarea arăturilor adînci de vară. Experiența anului acesta — cînd datorită efectuării la vreme a arăturilor adînci de vară în anul trecut au obținut cu 300—400 kg la ha mai mult grîu decît unitățile care nu au executat la timp și bine această lucrare — le-a dovedit din plin colectiviștilor din Căldăraru însemnătatea acestei lucrări agricole. Acest fapt i-a determinat să grăbească ritmul de executare al arăturilor adînci de vară, astfel că pînă în prezent toate suprafețele eliberate de păioase au fost arate. Realizări importante în executarea arăturilor adînci de vară au dobîndit, de asemenea, și întovărășirile agricole din comuna amintită care din 970 de hectare planificate araseră pînă zilele trecute peste 720, precum și unitățile agricole cooperatiste din comunele Bîrlogu, Rîca, Humele etc.

Din păcate însă în raionul Costești sînt puține comune unde arăturile se desfășoară într-un ritm susținut. Este suficient să arătăm că pînă la data de 16 august această lucrare fusese executată numai pe 45 la sută din suprafețele planificate. Rămînerea în urmă a raionului cu efectuarea acestei lucrări se datorește în bună măsură nefolosirii cu întreaga lor capacita-

V. POMPILIU

(Continuare în pag. 4-a)

In plină dezvoltare economică și culturală

(Urmare din pag. 1-a)

obținut în 1959 cantitatea de 23.800 kg. la ha., față de 12.500 recoltată în 1938.

Acest salt înfăptuit într-un timp relativ scurt nu are decît o singură explicație: eliberat de exploatare, stăpîn pe roadele muncii sale, țăranul muncitor și-a arătat priceperea și hărnicia sa în lupta pentru o viață mai bună. Acest lucru îl subliniază deosebit de grăitor și faptul că la sfîrșitul anului 1959 veniturile bănești ale gospodăriilor colective au fost de peste 60.000.000 de lei, față de numai 10.600.000 cît erau în 1956. Firește, deocamdată nu în toate gospodăriile agricole colective lucrurile merg de acum foarte bine. Mai trebuie făcute încă multe, chiar și în G.A.C.-urile fruntașe. Important este însă că succesele obținute pînă acum dovedesc că gospodăriile agricole colective din raionul Ciacova au pornit cu hotărîre pe drumul unui mare avînt.

Pentru obținerea acestor succese, țăranii muncitori din raionul Ciacova au primit un puternic sprijin din partea statului nostru democrat popular. Producțiile mari de cereale, producții care sînt mereu în creștere, nu ar fi fost cu putință fără mijloace mecanizate. Cele 3 S.M.T.-uri din raion au pus la dispoziția gospodăriilor colective în acest an peste 25 de tractoare, 130 de combine, 110 semănători și alte numeroase mașini agricole. Este interesant cred să arăt că în trecut erau în raza raionului nostru mai puțin de 50 de tractoare. In prezent socotind și mașinile de care dispun cele 10 gospodării de stat, numărul tractoarelor care lucrează în agricultura raionului nostru este de aproape 700, al combinelor de aproape 400, în afară de alte sute de mașini și agregate. Ajutorul statului nostru se face puternic simțit și prin aceia că în unitățile agricole din raion lucrează 120 de ingineri și tehnicieni agronomi și zootehniști față de numai 5 ingineri și tehnicieni cîți existau în timpul burgheziei.

Pe măsura creșterii producției agricole, în strînsă legătură cu succesele pe care colectiviștii le obțin în toate sectoarele de activitate, a crescut permanent nivelul lor de trai. Referindu-ne la rionul Ciacova, pentru a exprima creșterea deosebită a nivelului de trai al țăranilor muncitori de aici există numeroși indici. Dintre aceștia să luăm un indice pe care noi nu prea l-am folosit și anume: depunerile la C.E.C. In anul 1956 existau în raion 4.170 librete de economii emise, în 1959 numărul lor s-a ridicat la 10.795 librete iar pînă la 30 aprilie 1960 numărul libretelor a ajuns la 11.455. Prin urmare acum fiecare al cincilea locuitor din raionul Ciacova, este depunător la C.E.C., față de 1956 cînd fiecare al 13-lea locuitor avea carnet. Depunerile totale au crescut în aceeași perioadă de la 1.500.000 la 5.760.000 lei. Numai în primele 4 luni ale acestui an depunerile s-au ridicat la 3.846.000 lei. Dar mai avem și alte numeroase posibilități de comparare. Dacă analizăm volumul circulației mărfurilor constatăm că volumul mărfurilor vîndute a fost de 80.150.000 lei în 1959 față de 63.931.000 lei în 1956, deci numai în trei ani acesta a crescut cu 25 la sută.

Dacă vom examina ce anume cumpără locuitorii din raionul nostru, vom constata lucruri foarte interesante. Ei cumpără acum mărfuri pe care înainte nici nu le visau și anume: motociclete, biciclete, aparate de radio, mobilă, mașini de spălat rufe etc.

Toate acestea arată clar că o dată cu colectivizarea raionului situația a început să se schimbe în mod radical. Oamenii au început să se îmbrace și să mănînce mult mai bine. Este foarte interesant să-l privești pe țăranul nostru colectivist care și-a schimbat complet părerea despre viață.

In magazinele cooperativelor veți găsi motociclete aduse din U.R.S.S., Republica Socialistă Cehoslovacă, R.P. Ungară, încălțăminte produsă în țară și peste hotare, tricotaje și confecții din cele mai variate.

Desigur însă că problema principală nu constă în ceea ce se află în rafturi. Și în vechile tîrgulețe Ciacova și Deta negustorii se lăudau cu mărfuri aduse din alte părți. Esențialul constă în aceia că mărfurile nu mai sînt cumpărate de un număr restrîns de moșieri și chiaburi, de negustori și samsari, ci de țărani muncitori și muncitorii din G.A.S.-uri și S.M.T.-uri.

Baza tuturor acestor realizări este întărirea economică a gospodăriilor colective. Ea este principalul izvor al ridicării bunăstării țăranului muncitor de la noi.

Cît privește viața culturală ea se găsește în plin avînt. Scăpat de grija zilei de mîine, țăranul muncitor se îngrijește îndeaproape de ridicarea nivelului său cultural, citește cărți, ascultă radio, vede spectacole. In raionul Ciacova în prezent nu mai sînt oameni care să nu știe carte. Analfabetismul a fost pe deplin lichidat. Rețeaua școlară s-a dezvoltat în mod simțitor. In prezent avem în raion 25 școli de 4 ani, 14 școli de 7 ani, în care sînt cuprinși un număr de peste 5.000 de elevi. Numărul cadrelor didactice, de asemenea, a crescut foarte mult. Dacă în anul 1938 numărul cadrelor didactice, a fost pe raza raionului de 121 în 1960 numărul lor se ridică la 346 din care 139 sînt profesori. In raion mai avem o școală medie de 11 ani și o școală profesională și de maiștri zootehniști care pregătește cadre pentru agricultura noastră socialistă.

In cele aproape 17.000 de gospodării personale sînt peste 4.100 de aparate de radio și aproape 1.500 de difuzoare. Aceasta înseamnă că fiecare a treia gospodărie are aparat de radio sau difuzor. In ceea ce privește abonamentele la ziare și reviste aproape fiecărei gospodării îi revine cîte o publicație.

Din cele 37 comune și sate, 29 au aparat de cinematograf. Restul vor fi și ele cineficate în acest an.

In raionul Ciacova mai funcționează 29 de biblioteci comunale și sătești înzestrate cu 24.500 de volume, fără să mai socotim biblioteca raională care are și ea 13.200 de volume. In total, bibliotecile din raion, socotind și pe cele aparținînd gospodăriilor de stat și stațiunilor de mașini și tractoare, pun la dispoziția oamenilor muncii peste 80.000 de volume.

Datorită condițiilor create, în comunele și satele raionului activează 26 coruri, 38 echipe de dansuri, 13 brigăzi de agitație și 31 orchestre și tarafuri. Acestea dovedesc că în raionul Ciacova a pătruns puternic cultura.

Toate aceste realizări înfăptuite într-un răstimp foarte scurt sînt o dovadă elocventă a capacității creatoare a oamenilor muncii din raionul nostru care, conduși de partid au pornit să-și făurească o viață fericită și îmbelșugată.

PE SCURT

Despre noul an școlar

● LA EXAMENUL de admitere în școlile profesionale agricole vor putea fi înscriși și absolvenții școlilor de 7 ani seria anului 1959/1960 chiar dacă n-au vîrsta de 14 ani împliniți, cu condiția ca aceștia să fie bine dezvoltați din punct de vedere fizic. De asemenea, în școlile profesionale de mecanici agricoli vor putea fi înscriși și tineri în vîrstă de 18 ani. In ambele cazuri aprobarea va fi dată de directorul școlii respective.

● LA EXAMENUL de admitere candidații școlilor profesionale agricole sînt obligați să prezinte un contract încheiat prin părinții sau susținătorii lor legali, cu unitățile agricole socialiste (G.A.S., S M.T., G.A.C., stațiuni experimentale etc.), prin care se obligă să respecte îndatoririle școlare, iar după absolvirea școlii să lucreze cel puțin trei ani în unitatea de producție respectivă

Candidații de la școlile tehnice vor încheia și ei un asemenea angajament. Elevii școlilor tehnice de maiștri vor fi primiți la examenul de admitere numai pe baza recomandării întreprinderii sau instituției de unde provin elevii, care se obligă astfel să le asigure salarizarea pe timpul duratei de școlarizare.

La examenul de admitere în școlile tehnice de maiștri se pot primi în anul I și absolvenții școlilor profesionale de ucenici, care au la bază 1, 2 sau 3 ani de școală medie tehnică, dacă au cel puțin 1 an vechime în producție și au satisfăcut obligațiile militare sau nu sînt încorporabili pe timpul școlarizării.

De asemenea, se pot primi în anul I potrivit aprobării date de Ministerul Agriculturii și candidați absolvenți de școli profesionale care au numai 2 ani vechime în producție, cu condiția să fie cadre cu perspectivă, disciplinate, cu merite deosebite și care au calitățile necesare de a deveni buni organizatori ai producției.

● IN ANUL ȘCOLAR 1960/1961 toate școlile tehnice de maiștri din sistemul Ministerului Agriculturii, care au elevi în anul I, II sau III la cursurile de zi, vor face înscrieri la cursurile fără frecvență la aceeași specialitate, pentru cadrele din agricultură. Condițiile de admitere și desfășurarea cursurilor fără frecvență în anul 1960/1961 sînt aceleași ca și în anul anterior.

● INCEPÎND cu anul școlar 1960/1961 centrele școlare agricole din Pomîrla, Rădăuți, Brăila, Mizil, Sînnicolaul Mare, Alexandria, Dumbrăveni, Tîrgu Secuiesc, Lugoj I, Șimleul Silvaniei, Odorhei și Tîrgu Mureș vor funcționa și cu profil de mecanizare.

De asemenea, și la școlile profesionale agricole ale Departamentului Gostat din localitățile Fierbinți, Giurgiu și Băilești se vor primi în acest an la examenul de admitere în anul I și elevi pentru cursurile de mecanici agricoli.

Și școala profesională agricolă de la Turda a Institutului de cercetări pentru cultura porumbului va pregăti, începînd din acest an, mecanici agricoli.

Toți cei ce doresc să urmeze cursurile acestor școli se vor adresa pentru înscriere la examenul de admitere la sediul școlilor respective.

Inscrierile la examenul de admitere se fac între 20 august — 3 septembrie a.c., pe baza unei cereri însoțite de următoarele acte:

a) Certificat de naștere

b) Certificat de studii (în original).

c) Certificat de sănătate în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui și al radioscopiei pulmonare

d) Declarația tip din care să rezulte starea materială a părinților sau a susținătorilor legali.

Cu planul de construcții pe terminate

Muncitorii, tehnicienii și inginerii de pe șantierele de construcții din gospodăriile de stat din regiunea Constanța, întîmpină cu realizări de seamă ziua de 23 August. Astfel, din cele 297 de clădiri prevăzute a fi construite în acest an în unitățile respective, pînă acum au și fost date în folosință 217, celelalte obiective fiind și ele într-un stadiu avansat

De pildă, la gospodăria de stat Lunca, au fost terminate de curînd o magazie de cereale cu o capacitate de 40 de vagoane, un salvan și un grajd, iar pentru nevoile muncitorilor familiști 6 apartamente; la gospodăria de stat Agigea s-au dat în exploatare între altele 2 grajduri pentru vite și un atelier mecanic.

La numeroase șantiere, folosindu-se resurse locale și aplicîndu-se metode mai bune de lucru s-au obținut economii importante. De exemplu, la cele 16 construcții terminate la gospodăriile de stat Negru Vodă, Moșneni și Costache Burcă s-au obținut economii în valoare de aproape 100.000 lei.

Din activitatea sindicală în unitățile agricole

Sprijinul pentru însilozarea porumbului poate fi mai mare

La gospodăria agricolă de stat Agigea, regiunea Constanța, am poposit chiar în seara cînd aci se termina recoltatul grîului, cultivat anul acesta pe 900 de ha. Mi-a atras atenția faptul că la panoul de onoare — în afară de alți muncitori din sectorul zootehnic ca, de pildă, îngrijitorul de porcine Roșianu Ion sau mulgătorul Petcu Niculae, erau popularizați și combinerii care obținuseră cele mai mari randamente în campania de vară din acest an. Sub fotografiile mecanizatorilor Tipu Ion, Jurovlea Ion, Drăghiceanu Dumitru și Rățoi Ion se indicau și zilele în care aceștia reușiseră să recolteze cele mai mari cantități de grîu. Acest lucru dovedea că aci comitetul sindicatului se orientase bine, evidențiindu-i pe cei mai harnici combineri chiar în timpul desfășurării recoltatului.

De la unii membri ai comitetului sindical și de la tov. ing. Radu Ion agronomul șef al gospodăriei, am mai aflat că în timpul campaniei de recoltare a fost editată zilnic și o foaie volantă în care s-a expus cu regularitate „buletinul muncilor". Difuzarea acestei foi volante la brigăzi și secții și lectura ei au contribuit mult la stimularea muncitorilor pentru a intensifica întrecerea socialistă în vederea scurtării la maximum a recoltatului și a evitării pierderilor de boabe.

Se poate afirma pe drept cuvînt că la succesul obținut de gospodărie în acest an, de a obține cîte 2.660 kg. grîu la ha., față de planul de 2.000 kg. și scăderea prețului de cost cu cel puțin 60 lei la fiecare tonă, a contribuit în mare măsură și activitatea sindicală desfășurată printre muncitori — îndeosebi la însămînțări și la strînsul cerealelor.

Discutînd cu tov. ing. Radu Ion despre sarcinile imediate ce stau în fața gospodăriei, dînsul m-a informat între altele că, în acest an, gospodăria de stat Agigea, trebuie să însilozeze și 8.000 de tone de porumb furajer, pentru a asigura cel puțin cîte 10 tone pentru fiecare din cele 380 de vaci ale gospodăriei și cel puțin cîte 1 tonă pentru porci și oi.

— In acest an, mi-a spus tov. ing. Radu Ion, gospodăria noastră a cultivat 350 de ha. cu porumb pentru siloz. Pînă acum, noi nu obțineam mai mult ca 16.000 de kg. de masă verde la ha. deoarece tratam porumbul siloz ca pe o... „cenușăreasă". Cele 3 prașile mecanice și 2 manuale date acestei culturi însă, nu s-au deosebit calitativ de data aceasta cu nimic de cele aplicate porumbului pentru boabe. In felul acesta, am asigurat o producție bună de cel puțin 26.000 kg. la ha. fapt ce ne permite să dublăm cantitatea de porumb însilozat în comparație cu anul 1959. In plus, am însămînțat și în miriște 72 de ha. cu porumb pentru siloz.

Pozitiv este și faptul că în acest an, au fost luate măsuri din timp ca însilozatul porumbului să fie început cu 7-8 zile mai devreme ca de obicei. In acest scop, comitetul sindicatului, cu sprijinul conducerii gospodăriei, a organizat o consfătuire de producție la care au luat parte toți mecanizatorii din cele 4 brigăzi de mecanizare completă care au lucrat terenurile cultivate cu porumb siloz, și cei patru meșteri de cultură, care răspund de lucrarea respectivă pentru brigăzile lor.

In cadrul consfătuirii de producție s-a întocmit un plan concret pentru curățirea și dezinfectarea șanțurilor betonate și de pămînt, necesare însilozării. De asemenea, s-au luat măsuri ca mecanizatorii care vor lucra la recoltat ca de exemplu Malacu D-tru, Mușuret Abil, Dan Gheorghe și alții, să repare din timp tocătorile pe care le vor folosi.

Ca urmare a măsurilor luate, gospodăria agricolă de stat Agigea s-a situat printre gospodăriile fruntașe la începerea însilozatului porumbului furajer. Această lucrare a început aci la 3 august, iar pînă acum cîteva zile fuseseră însilozate circa 2.500 de tone.

Toate cele de mai sus sînt lucruri bune. Trebuie însă să arătăm, că după începerea acțiunii de însilozare, comitetul sindicatului n-a mai desfășurat aceeași muncă de mobilizare a mecanizatorilor și a muncitorilor care lucrează la recoltatul, transportul și însilozatul porumbului furajer — ca în perioada recoltării grîului.

Stînd de vorbă cu tov. Motreanu Paulina din comitetul sindicatului, aceasta mi-a arătat că la panoul de onoare — deși au trecut mai bine de două săptămîni de la începerea însilozării, n-au fost evidențiați mecanizatorii care reușesc să însilozeze zilnic cele mai mari cantități de porumb furajer. Nici foaia volantă n-a urmărit această deosebit de importantă acțiune, după cum nici prin stația de radioficare a gospodăriei nu s-au transmis vești cu privire la munca de recoltare și însilozare a porumbului.

Trebuie avut în vedere că pentru ca porumbul furajer să fie însilozat în faza de lapte-ceară, lucrarea respectivă trebuie făcută într-un timp scurt. Dat fiind volumul mare de lucrări din acest an, se impune deci ca tovarășii din comitetul sindicatului, sprijiniți de conducerea gospodăriei, să folosească toate formele de agitație de care dispun, spre a-i mobiliza pe muncitori să realizeze o mai mare viteză de lucru zilnică. Aceasta va fi pe deplin posibil dacă, de exemplu, se va organiza munca în două schimburi, dacă fruntașii vor fi popularizați zilnic, — așa cum s-a făcut la recoltarea grîului și orzului, — dacă acum se vor analiza în consfătuiri de producție săpămînale realizările obținute.

Gospodăria de stat Agigea are posibilități să fie fruntașă nu numai la... începerea însilozării porumbului, ci și în ce privește terminarea acestei lucrări.

AL. RAICU

Peste 50 de noi cămine culturale, școli și dispensare

In ultimele trei luni, în satele regiunii Oradea au fost date în folosință peste 50 de cămine culturale, școli, dispensare și alte construcții ridicate prin contribuția voluntară și munca patriotică a cetățenilor.

La intensa activitate de construcții ce se desfășoară în satele regiunii, țăranii muncitori contribuie anul acesta cu peste 11.000.000 lei, precum și cu mii de zile de muncă patriotică. In același timp ei participă în număr tot mai mare la construcția și întreținerea drumurilor. De la începutul anului s-au efectuat, cu brațele și atelajele, peste 327.000 de zile de muncă, executîndu-se lucrări pe aproape 1.400 km. de drumuri. Aceasta a făcut ca sfaturile populare să-și depășească cu mult angajamentele luate în sectorul respectiv. Tot cu ajutorul cetățenilor au fost construite și reparate poduri pe o lungime de peste 1.400 de m.

Valoarea lucrărilor executate prin munca patriotică efectuată la construcția și întreținerea drumurilor depășește 11.400.000 lei.

Printre numeroasele construcții ridicate în ultimii ani în comuna Mihail Viteazu, raionul Turda, se numără și noul magazin universal construit prin muncă și contribuția bănească voluntară a cetățenilor. In fotografie: un aspect din interiorul magazinului.

Probele de laborator

La baza de recepție din Roman, regiunea Bacău, se predau cîte 300—400 de tone de cereale zilnic. In fotografie: laborantul Baraș Sami făcînd probele de laborator la grîul adus de către colectiviștii din comuna Chilii.
Foto: D. CONSTANTINESCU

La baza de recepție din Oltenița

...Camioane vîrfuite cu saci. Și căruțe multe, cît vezi cu ochii Și colb, și soare mult, și glasuri vesele de oameni.

A fost bună recolta de grîu din anul acesta.

Acum, oamenii aduc la baza de recepție grîul contractat. Din zece comune vin aici, la baza de recepție din Oltenița. Din Chiselet, sau din Mitreni, din Coconi, Chirnogi sau Căscioare.

Lucrătorii bazei muncesc neobosit pentru a prelua în cît mai bune condiții și cît mai repede cantitățile de grîu aduse.

...Il privesc pe laborantul Voinea Gheorghe și pe sondora Marincel Jana, cum se străduiesc să facă probele de laborator într-un timp cît mai scurt și să întocmească totodată fișele.

Iată-l pe laborant introducînd cele 5 grame de grîu cîntărite cu precizie în „paharul" aparatului „Vlagomer". Iată-l introducînd fișa în baterie și apăsînd pe ponsonul mare...

Se analizează grîul adus de către întovărășitul Matache C. Marin din satul Clătești, comuna Mitreni. Rezultatul? 12,5. Deci grîu bine uscat. Baremul obținut depășește prevederile de calitate.

Stau de vorbă cu tov. Niculescu Natalia, contabila șefă a bazei de recepție (șeful bazei tov. Toma Ion e plecat la o ședință de analiză la Agevacoop).

Aflu că pînă la 12 august au fost predate aproape 5.500 tone de grîu-secară.

— Care gospodării colective s-au dovedit fruntașe la îndeplinirea obligațiilor contractuale și la achitarea drepturilor cuvenite S.M.T.-urilor? o întreb pe contabila șefă.

— Gospodăria colectivă „1 Mai" din Oltenița a predat în întregime cele 99.000 de kg. de grîu contractate. La fel, gospodăriile colective „Al. Sahia" din Mînăstirea, „Gr. Preoteasa" și „Steagul Roșu" din Spanțov, „11 Iunie" din Valea Roșie și-au îndeplinit în întregime contractele. Cel mai frumos grîu a fost adus de gospodăria colectivă din Curcani, atît în ce privește greutatea hectolitrică, umiditatea, cît și corpurile străine...

Stau de vorbă cu întovărășiții Niculae V. Gheorghe, Pușu M. Ion, Dan G. Ivan și Voicu N. Tudor din Clătești.

— Mai fiecare dintre noi, îmi spune Niculae V. Gheorghe, președintele întovărășirii din acest sat, a contractat anul ăsta cu cooperativa cantități de grîu mai mari ca în 1959. Ne-am convins cu toții de avantajele contractării: preț bun, ferm.

...In afară de gospodăriile colective și întovărășiți, la baza de recepție Oltenița aduc grîu și gospodăriile de stat din Mînăstirea și Oltenița. Cea din Mînăstirea a predat 1.083 de tone, cea din Oltenița 1.208 tone. Din grîul adus de gospodăria de stat din Oltenița, 540 de tone au fost depozitate separat, fiind grîu de sămînță.

— Sîntem prima bază de recepție din regiune, îmi spune muncitorul Mișu Mihai, care a condiționat întregul fond de grîu de sămînță planificat.

Și deschizînd un săculeț îmi arată grîul respectiv: boabe mari, aurii, grele, fără nici un fel de corpuri străine.

...Afară, camioanele și căruțele s-au mai împuținat. Munca se desfășoară bine, deoarece au fost luate din vreme măsuri pentru a se asigura suficient spațiu de depozitare.

I. ALEXANDRU

Garnizoana Băneasa

Sînt zece procese verbale, între alte zeci, poate sute de acte, strînse laolaltă într-un dosar. Pe fiecare din cele zece foițe galbene-cafenii, scrise cu creion chimic, întîlnești același stil uscat, monoton, care nu-și îngăduie nici o undă de înfiorare. In capul filelor, aceleași denumiri: „Regimentul 3 a.a., divizionul 6 a.a., bateria 117 Rheinmetal". Locul unde au fost întocmite procesele-verbale este și el menționat, peste tot același: „Garnizoana Băneasa". Mai departe oficiul... „Noi, căpitan... sublocotenent... plutonier..." comisia care le-a întocmit.

Și deodată, deși stilul acesta nu-și schimbă cu nimic curgerea cenușie, citești adînc răscolit:

...Sublocotenent Sălăgeanu Virgil, comandantul secției I/117, născut în 1920, necăsătorit... împușcat cu pistolul automat în piept și lovit în cap de o grenadă...

...Sergent major Baroană Petre, ajutorul comandantului S I/117, născut în 1916... căsătorit, cu un copil, împușcat...

...Sergent Florescu Nicolae, comandant de tun, născut în 1919... necăsătorit, mitraliat în cap de avioane inamice...

...Sergent Vîrtej Gheorghe... împușcat în piept...

...Caporal Stroe N. Alexandru... în piept...

...Soldat Bălan Nicolae... în timp ce ataca terestru într-o grupă de pușcași din P.C. baterie a fost împușcat în cap...

...Soldat Trifan Iordache... împușcat... împuns cu baioneta în inimă...

...Soldat Amarți Mihai... în piept și în cap..

...Soldat Coman Ioan... în cap...

...Soldat Eșanu Vasile... căsătorit cu doi copii... împușcat.

Pe foițele galben-cafenii, scrise cu creion chimic, revine mereu aceeași dată: 24 august 1944.

Așadar, secția I/117, din divizionul 6 a.a., Regimentul 3 a.a., se afla, în acea dimineață de august, — o dimineață cum n-a mai fost cîndva — pregătită de luptă. Țevile tunurilor ei, amplasate pe cîmpul neted al aeroportului, răsăreau din iarba arsă, ca un avertisment. Ostașii ședeau la posturile lor, cu fețe severe, încordate. Scrutau, ca vînătorul la pîndă, cerul senin și împrejurimile fierbinți. Trupurile lor erau ca niște arcuri, gata să erupă cu o forță năvalnică.

In ajun, seara, de asemenea, o seară cum n-a mai fost cîndva, postul de radio vestise răsturnarea dictaturii fasciste. Era o oră ale cărei clipe răsunau glorios în istoria patriei. Și atunci, dînd glas inimii lor, își uniră glasurile aspre, soldățești, în urale puternice. Uralele lor se contopeau cu uralele ce urcau către cerul de august, în seara de 23, pretutindeni în țară, în orașe și sate, pe străzi și pe ulițe, în munți și în bărăgane. In ele răsuna tot ce avea poporul mai sfînt: bucuria tumultoasă a celor ce scutură jugul asupririi, mîndria de a porni spre o viață nouă, ura înverșunată, larg revărsată împotriva dușmanului.

Atunci, seara, tunarii s-au plecat asupra tunurilor lor cum nu mai făcuseră niciodată. In ordinul pe care-l primiseră de la comandantul lor, un tînăr înalt și blond, de curînd venit în secție, vedeau ecoul propriilor lor gînduri. De aceea, verificau cu migală materialul, își pregăteau muniția și armamentul portativ, se dublau santinelele.

S-au culcat tîrziu, îmbrăcați, gata să sară la primul semnal. Cine a putut însă dormi în noaptea lui 23 August 1944?

Dimineața aceea, consemnată mai apoi în cele zece procese-verbale în stil uscat al actelor oficiale, se născuse senină și caldă. Aerul juca valuri, valuri deasupra pămîntului. Arareori, o boare culca alene iarba și făcea să tremure duzii din zare. Totul părea liniștit. Dar ostașul pe front — și ei erau pe front — știe ce se ascunde sub liniște. Pentru aceasta, ședeau la posturile lor, cu fețe severe, încordate, și scrutau, ca vînătorul la pîndă, cerul senin și limpede, împrejurimile fierbinți.

De undeva, dinspre șosea, porniră împușcături. Cătară într-acolo. Hitleriștii încercau să pătrundă spre Bucureștiul în care nu mai era loc pentru ei. Inteleseseră: dușmanul nu voia să se predea, credea că mai poate opri în loc vremea, se năpustea asupra Capitalei. Subunitățile romînești de antiaeriană din Băneasa îi stăteau ca un ghimpe, în flancuri. Aveau de gînd să le lichideze. Socoteau că le vor fi de ajuns cîteva schimburi de focuri ca să-și pună planul în aplicare.

Cei din S I/117 auziră că împușcăturile se iuțeau. Subunitățile nu se dădeau bătute. Bravo, băieți! Arătați dușmanului ce poate ostașul care luptă pentru libertate și dreptatea poporului!

Dușmanul își schimbă atunci felul de a acționa. Trimise asupra bateriilor romînești aviația. Avioane de asalt și de vînătoare coborau, huind, la 50 de metri, la 40 de metri, împroșcînd asupra tunarilor cu proiectilele armamentului de bord. Veneau mereu și mereu, înnebunite că nu pot reduce la tăcere secțiile și bateriile de antiaeriană.

In amplasamentul secției I, oamenii acționau cu înverșunare. Intîmpinau dușmanul din aer cu un foc îndîrjit. Era o înfruntare pe viață și pe moarte. Unul din avioane luă foc și toți tunarii antiaerieni romîni din garnizoana Băneasa izbucniră în strigăte pe care le acoperea vuietul luptei. Nădușit, cu obrajii trași, cu guri uscate, însetate, cu priviri îndîrjite, încărcau, ocheau, trăgeau, fără alt gînd decît acela de a nimici inamicul...

Mai căzu un avion. Și încă unul. In vîltoarea încercărilor, tunarii nici nu văzură că unul dintre ei zăcea la pămînt. Era sergentul Florescu, „comandant de tun, născut în 1919, necăsătorit... mitraliat în cap de dușman"...

Iși dădură seama de cele întîmplate cînd nu-l mai auziră rostind obișnuitele comenzi. Doar o fracțiune dintr-o clipă îl priviră. Apoi, ochii lor se dăruiră, ca tot ce aveau mai bun și mai bărbătesc, luptei.

Locul comandantului de tun îl luă sergentul major Baroană. Secția își cinstea primul erou trimițînd, spre avioanele ce pîngăreau cerul albastru, salvă după salvă.

Sub acoperirea aviației, fasciștii se apropiau de pozițiile micilor subunități romînești. Secția I/117 se văzu învăluită din trei părți. Sublocotenentul Sălăgeanu ceru legătura cu bateria. Aceasta nu răspundea. Rămăseseră singuri. Singuri? Mîna aceea de oameni simpli, izolați pe cîmpul întins ca-n palmă al aeroportului, nu știau ce se întîmplă dincolo de orizontul lor vizual. Dar, din desperarea cu care se aruncau hitleriștii la atac, din graba cu care-și aduceau noi forțe și mijloace, își dădeau seama că marele și dragul oraș s-a ridicat eroic, cu arma în mînă, împotriva cotropitorilor, că de-acum brutele în haine cenușii-verzui nu vor mai intra în oraș decît cu mîinile deasupra capului. Care vor mai apuca.

— Duceți lupta numai asupra trupelor terestre! ordonă comandantul.

Tunurile antiaeriene își plecară țevile, îndreptîndu-se spre atacatori. O parte din artileriști puseră mîna pe arme și-și ocupară locurile pe poziția de apărare în arici. Doar fiecare avea în față o bucată din pămîntul țării. Mintea lor însă vedea mai departe. Dincolo de cîmp și de clădirile aeroportului, la sud, era Bucureștiul; spre nord cîmpia; apoi dealurile cu vii și livezi, apoi munții; spre est, Bărăganul, Dunărea, pămîntul bătrîn al Dobrogei, marea; spre vest, iar cîmpii, și munți și drumuri pe care va fi gonit dușmanul. Țara dragă, pămînturi natale, părinți și neveste, și copii, nădejdi și vise, toate îi așteptau pe acești flăcăi.

Dar acum, locul lor era aici, în luptă. Nici un pas înapoi nu vor da. Nici unul singur. Cu prețul vieții.

Hitleriștii, mulți la număr, atacau cu tunuri, cu mitraliere, cu aruncătoare. Secția trăgea împotriva lor cu antiaerienele sale. O mitralieră inamică își încetă clănțănitul. Tăcu și un tun dușman. Tăcură și alte guri de foc. Dar se terminase muniția. Atunci oamenii își distruseră propriile lor tunuri, ca ele să nu poată fi folosite de fasciști. Acum trăgeau toți ca pești și ca pești mitraliere. O grupă formată din cîțiva oameni săltă înainte, să ocupe o poziție mai bună. Asupra ei se abătu o ploaie de gloanțe. Un ostaș căzu: „...soldat Bălan Nicolae... în timp ce ataca terestru într-o grupă de pușcași din P.C. baterie a fost împușcat în cap..".

Mîna aceea de oameni se împuțina, dar nu cunoștea spaima, nu dădea înapoi un singur pas. Li se înroșiseră țevile de cît trăgeau. Mereu rămîneau în cîmpul întins ca-n palmă al aeroportului cadavre în haine cenușii-verzui, cu trupurile arse de gloanțele lor.

Cine-a căzut după aceea? Poate: „...Stroe N. Alexandru... lovit în piept...", poate „soldat Coman Ioan... împușcat în cap...", poate „...soldat Eșeanu Vasile... căsătorit cu doi copii...", poate „sergent major Baroană Petre... (Baroană își sărbătorise, doar cu trei zile înainte, împlinirea a 28 de ani...). Comandantul a căzut printre ultimii. Un glonte i-a străpuns pieptul, iar schijele unei grenade i-au zdrobit capul...

Fiecare din acești oameni simpli a căzut cu fața la dușman. De aici, din poziția secției, atîta timp cît a mai trăit un ostaș, cît a mai bătut o inimă și o mînă a putut ține arma, s-a tras împotriva fasciștilor. Secția I/117 își făcuse datoria.

Cînd inamicul a pătruns în poziție și a văzut mîna aceea de oameni care de dimineață îl ținea în loc, ura lui n-a mai cunoscut margini. A tăbărît nebun asupra trupurilor fără viață. „...Soldat Trifan Iordache... împușcat împuns cu baioneta în inimă..."

Soarele trecuse dincolo de amiază. Intr-acest timp, muncitorii și ostașii romîni, apărînd Capitala, zdrobeau fasciștii, răzbunînd toate nedreptățile îndurate, toate suferințele, pe toți cei ce căzuseră în lupta cea dreaptă.

GH. BEJANCU

(Din volumul „Pe viață și pe moarte")

CE SĂ CITIM

Acad. S. G. Strumilin: „Pe drumul construirii comunismului"

Cartea acad. S. G. Strumilin analizează perspectivele rezolvării sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S. și problemele legate de dezvoltarea continuă a orînduirii colhoznice, de apropierea celor două forme de proprietate socialistă, de crearea belșugului de bunuri de consum pentru populație, de repartiția bunurilor materiale în comunism, de reducerea zilei de muncă și de dezvoltarea înclinațiilor, aptitudinilor și talentelor tuturor oamenilor muncii.

„Sterilitatea la animalele domestice și combaterea ei"

In vederea măririi șeptelului, în țara noastră s-au luat o serie de măsuri pentru organizarea în diferite regiuni a unor centre de reproducție și combatere a sterilității. Broșura „Sterilitatea la animalele domestice și combaterea ei" — de N. Lunca, apărută de curînd în colecția S.R.S.C. își aduce aportul în opera de răspîndire a cunoștințelor de bază în rîndul crescătorilor de animale. Ea prezintă datele științifice moderne cu privire la procesul fecundației, al gestației și al nașterii la animalele domestice. Se analizează cauzele și manifestările sterilității și se arată care sînt mijloacele de prevenire și de tratament.

Broșura se adresează cititorilor de la sate, țăranilor colectiviști, crescători de animale, fiindu-le de mare folos.

RECOLTE MARI, venituri mari

In cei zece ani de muncă în comun în marea gospodărie colectivă, colectiviştii din comuna Curteni, raionul Tg. Mureş, au cîştigat o bogată experienţă în ce priveşte felul de a lucra pămîntul. Ascultînd şi aplicînd sfaturile tehnicienilor agronomi, cu fiecare an ce a trecut, ei au muncit tot mai bine tarlalele gospodăriei. Ca urmare, munca le-a răsplătit din plin eforturile. Recoltele culese la hectar au crescut mereu, întrecînd la unele culturi cu 100 la sută şi chiar cu mai mult pe cele pe care le obţineau cînd munceau de unul singur. De pildă, la porumb ei au realizat în anul trecut o recoltă medie de 3.440 kg boabe la ha, la grîu 2.500 kg, la orz de toamnă 3.306 kg, iar la sfecla de zahăr 35.208 kg la ha. De curînd aici s-au terminat recoltatul şi treieratul păioaselor. Recolta obţinută, — cu toate condiţiile neprielnice din iarnă şi primăvară, — a fost de 2.644 kg orz la ha şi de 2.000 kg grîu la ha. După felul cum se prezintă culturile de porumb, floarea-soarelui şi sfeclă de zahăr, colectiviştii din Curteni vor dobîndi în acest an, producţii medii de 4.000 kg porumb boabe la ha, 1.500 kg floarea-soarelui, şi între 36-38.000 kg sfeclă de zahăr la ha.

Asemenea recolte nu sînt întîmplătoare. Ele se datoresc extinderii şi aplicării întocmai a lucrărilor agrotehnice recomandate de ştiinţa agricolă.

Sfecla de zahăr, bunăoară, a fost însămînţată după păioase şi într-un teren bine pregătit. Astfel, imediat ce s-au recoltat grîul şi orzul de toamnă, terenul a fost lucrat cu polidiscul la adîncime de 8-10 cm. Apoi pe 40 din cele 60 de ha însămînţate, s-a cărat gunoi de grajd (cîte 25-30 tone la ha). Pentru a nu-şi pierde din valoare, gunoiul a fost depozitat la capătul ogorului în grămezi mari, iar împrăştierea a fost făcută cu numai 2-3 ore înainte de arătura adîncă. Pe 30 de ha (10 ha teren mai slab şi 20 ha unde s-a administrat gunoi) s-a dat cîte 150-200 kg superfosfat la ha odată cu arătura adîncă (lucrare ce s-a făcut pînă la 15 septembrie la o adîncime de 28-30 cm.). Arătura a fost lăsată în brazdă crudă pînă în primăvară. Intre 26 februarie şi 4 martie, s-a executat prima grăpare cu grapa cu colţi de către S.M.T. Tg. Mureş. La o săptămînă şi jumătate, adică cu 7-8 zile înainte de însămînţări, pe o suprafaţă de 35 de ha unde terenul a fost mai îmburuienit, s-a făcut cultivaţia. Restul terenului a fost discuit şi grăpat, iar pe 27 de hectare s-a dat cu tăvălugul, deoarece terenul respectiv a fost „umflat" din cauza îngheţurilor şi a dezgheţurilor repetate.

Insămînţatul s-a făcut între 28 martie şi 7 aprilie la distanţa de 40 cm între rînduri. Şi această lucrare s-a făcut tot cu maşinile S.M.T.-ului, administrîndu-se totodată pe întreaga suprafaţă cîte 200 kg îngrăşăminte chimice la ha. După semănat s-a tăvălugit.

Avînd un pat bun germinativ şi ploaie imediat după însămînţare, sămînţa a încolţit şi a răsărit bine şi uniform. Prima praşilă s-a dat printre rînduri între 25 aprilie şi 2 mai, cînd plantele abia răsăriseră. Avînd un atac de gărgăriţă, întreaga suprafaţă s-a prăfuit cu D.D.T. dîndu-se cîte 25 kg la ha.

Cunoscînd din experienţa anilor trecuţi rolul mare pe care îl are răritul în asigurarea unei producţii sporite de sfeclă la hectar, colectiviştii de aici au acordat o deosebită atenţie acestei lucrări. Răritul a fost efectuat între 16 şi 21 mai, lăsîndu-se cele mai viguroase plante la distanţă de 15-18 cm. Acolo unde au existat goluri, acestea au fost completate cu seminţe umectate. In felul acesta, s-a asigurat o densitate de peste 128.000 de plante la ha. Paralel cu răritul colectiviştii au executat şi praşila doua. Cea de a treia praşilă s-a făcut după 7 zile, iar a patra între 28 iunie şi 6 iulie. **Pe unele parcele unde terenul a fost mai îmburuienit, s-a aplicat şi a cincea praşilă.**

Toate acestea şi condiţiile climatice destul de favorabile, au făcut ca plantele să se dezvolte deosebit de bine. Estimarea făcută recent arată că se vor obţine în jur de 40.000 kg sfeclă de zahăr la ha, iar pe 5 ha ce au fost irigate se va scoate între 5,5—6 vagoane la ha.

Obţinînd o asemenea producţie, gospodăria va încasa în acest an numai de la această cultură peste 850.000 lei, ceea ce înseamnă un venit brut bănesc de peste 14.500 lei la ha. Succesele tot mai importante dobîndite de colectiviştii din Curteni în sporirea producţiei de sfeclă de zahăr la ha i-au determinat să se gîndească la recolte şi mai mari. Astfel, ţinînd seama de faptul că prin mărirea numărului de animale, în special cel al vacilor de lapte, vor putea mări cantitatea de gunoi ce o vor da la hectar şi prin extinderea irigării a 25 de ha anual, colectiviştii din Curteni şi-au propus ca pînă în 1965, să ajungă la o producţie de 45.000 kg sfeclă de zahăr la ha, iar pe locul irigat, la 80.000 de kg la ha.

Cît priveşte veniturile totale băneşti pe care gospodăria le va obţine în acest an de pe urma producţiei vegetale şi animale, calcule preliminare arată că se vor realiza peste 1.400.000 lei — ceea ce revine cîte 300.000 lei de fiecare sută de hectare teren arabil.

V. CAZACU

Cifre şi fapte

● In zilele acestea, colectiviştii din comuna Bistreţ, raionul Băileşti, însilozează de zor porumbul. Din cantitatea de peste 1.000 tone porumb cît au în plan, ei au însilozat circa 250 tone.

● **Cunoscînd foloasele furajelor însilozate, colectiviştii din comuna Deleni, raionul Vaslui, au însilozat de curînd circa 250 tone de diferite furaje timpurii, iar în prezent au început însilozarea porumbului.**

● Gospodăria colectivă „Brazdă Nouă" din comuna Ghilvaci, raionul Carei, a predat la baza de recepţie 22.600 kg. grîu, cuvenite statului pentru muncile efectuate de S. M. T. pe ogoarele acestei gospodării.

● **Colectiviştii din comuna Blăgeşti, raionul Murgeni, au transportat pe cîmp peste 400 tone gunoi de grajd, iar tractoriştii le-au executat arături adînci de vară pe suprafaţa de peste 300 hectare.**

● In gospodăria colectivă „8 Mai" din satul Neudorf, raionul Lipova, s-au executat arături adînci de vară pe întreaga suprafaţă de 178 hectare, ce fuseseră cultivate cu cereale. Totodată, colectiviştii au transportat pe cîmp mari cantităţi de gunoi de grajd.

● **Gospodăria colectivă „8 Martie" din Satulung, regiunea Stalin, a obţinut o producţie de 3.400 kg. orz la hectar iar gospodăria colectivă din Bahnea a obţinut în medie 2.500 kg. orz la hectar.**

● Colectiviştii din comuna Borduşani, raionul Feteşti, acordă o deosebită atenţie dezvoltării fermelor de animale. In acest scop, ei au oprit în acest an din prăsilă un număr de 500 mieluţe de rasă ţigaie, mărind astfel turma de oi la peste 2.500 capete.

● **In acest an, ca şi în cei trecuţi, colectiviştii din Codlea, regiunea Stalin, se bucură din plin de roadele muncii în gospodărie. Ei au obţinut peste 2.700 kg. grîu la hectar şi 2.300 kg. orz la hectar.**

● Muncind cu hărnicie, aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice, colectiviştii din Cerăt, regiunea Craiova, au obţinut în această vară recolte bogate de cereale. Astfel, la grîu ei au obţinut în medie 2.990 kg. la ha.

● **Pentru mărirea veniturilor băneşti, gospodăria colectivă din comuna Ghecea, raionul Jimbolia, va livra în acest an pe bază de contract 850 tone cereale, 407 porci graşi şi alte produse agro-alimentare.**

OAMENI DIN G. A. C.

„Are-o casă cît o gară"...

— Dacă vrei să vezi cum trăiesc colectiviştii noştri, eu aş zice să le facem o vizită acasă: la Croitoru Constantin, la Savu Aurel sau la Radu Botea. Asta barem, are-o casă cît o gară! Sau unde vrei dumneata! completează simpaticul meu însoţitor Panait Constantin, membru în G.A.C. „Răscoala 1907" din comuna Cacomeanca, raionul Călăraşi.

— Dacă-i pe „unde vreau eu", să intrăm aici! spun arătînd o casă străjuită de doi salcîmi bătrîni.

— Asta-i a lui Tudor Ivan — zice însoţitorul. Şi a lui e cît o gară.

— Şi el e colectivist?

— Cum „şi el"? rîde Panait. Păi la noi toată comuna e colectivizată. Adică aproape toată, c-au mai rămas pe dinafară doar familiile lui Dinu Stanciu şi Barbu Ştefănescu. Da' s-au convins de foloasele muncii în colectiv şi au făcut şi ei cerere de intrare — aşa că pînă dai dumneata asta la gazetă, dau şi ei ochii cu colectiva.

Intrăm. Dintr-un colţ al şopronului, unde s-a retras din cauza zăpuşelii, Grivei clipeşte liniştit — semn că „acceptă" vizita noastră; ori e toropit de căldură, ori a ghicit că venim cu gînduri bune...

— Nea Ivane!

Linişte.

— Nea Ivaneee!... repetă însoţitorul meu. Ia ieşi, bre, c-ai musafiri!

Iese o femeie între două vîrste. Nălţuţă, cu faţa arsă de soare — contrastînd cu albul făinei de pe şorţ. Cu mişcări stîngace, ea caută a se scuza:

— N-am auzit... că tocmai frămîntam de plăcintă... da' poftiţi vă rog în casă.

Camerele sînt mari, răcoroase, cu pereţii în alb odihnitor. Colectivista Victoria Tudor, mă pofteşte pe un pat învelit cu o frumoasă scoarţă românească, oferindu-mi o brînzoaică şi o cană zmălţuită, plină ochi cu apă rece.

— Unde-i soţul dumitale? o-ntreb.

— E la baltă. Că duminica are el ce are cu raţele sălbatice şi nu se lasă pînă nu se-ntoarce măcar cu una... că-i un om ambiţios.

— De cînd sînteţi în colectivă?

— De la înfiinţarea ei! zice femeia. Am vrut să ducem şi noi o viaţă mai bună. Că destul răbdaserăm pe moşia ciocoiului. Cine nu vrea să ducă o viaţă mai bună? Da' cum s-o scoţi la capăt cînd n-ai de nici unele? Calul slab, recolta slabă şi-un pămînt de doamne-ajută! Auzisem că munca în colectiv aduce multe foloase şi că eşti mai cîştigat. Acu' drept să spun, la-nceput nu prea credeam nici noi. Da-mi fuse dat să trec într-o zi pe la nişte neamuri din satul Ceacu, comuna Cuza Vodă. Ei deja o înfiinţaseră. Şi o duceau bine. Cînd am văzut eu atîta belşug în casa lor — cu pîine caldă, podul plin cu cereale şi bani pentru a-şi cumpăra ce le-ar mai fi trebuit — am venit acasă şi i-am spus omului meu: „Măi Ivane, nu mai merge!". Şi Ivan m-a înţeles. Dar, tot a mai vorbit ba cu unul, ba cu altul şi pînă la urmă s-a dus cu cererea de înscriere în colectivă. Am intrat cu patru braţe şi cinci pogoane.

— Şi cred că... nu vă pare rău? o iscodesc eu.

— Ei, face ea luminîndu-se la faţă. Păi să fi văzut dumneata în primul an, cînd am primit răsplata muncii noastre: grîu, porumb, bani... Parcă ne născusem înc-o dată! Număra Ivan al meu banii şi nu-i venea să creadă ochilor. Ii număra şi iar îi număra şi de cîte ori intram sau ieşeam din odaie, îmi spunea: „Mai încet, măi femeie, că mă-ncurci la socoteală!". Socotea să-ncepem o cameră în plus, că... venea şi unu-n plus pe lume! Şi uite-aşa, precum vezi şi dumneata, azi avem cinci camere mari, găini, porcul de-l văzurăţi şi... sîntem foarte mulţumiţi. Da' zău, de ce nu mîncaţi?

Imi rotesc ochii în jurul meu. Peste tot bunăstare.

— Cum văd, zic, de pe urma muncii în colectivă, vă făcurăţi pe lîngă altele şi o casă... cît o gară!

— Păi... aşa este p-aici! rîde femeia. Oameni ambiţioşi — de! Mai întîi şi-a făcut Radu Botea. De la el a ieşit vorba cu casa cît gara. Dac-a văzut asta, nici Savu Aurel n-a vrut să rămînă de ruşine. Cum se poate, zice, să mi-o ia Radu'nainte? Şi şi-a făcut şi el casă nouă. Pe urmă şi-au mai făcut şi alţii. Omul meu atunci, care şi el e ambiţios...

Intră o fetiţă. Mă priveşte sfioasă şi dă să fugă. O prind de mînă şi fata zîmbeşte.

— Cîţi ani ai?

Fetiţa tace.

— Ilenuţă — vai!... mă faci de ruşine! Spune-i tovarăşului cîţi ani ai!

— Eu am... anii colectivei!

— Vrea să spună că are 10! completează mama. S-a născut în 1950, la înfiinţarea colectivei. Şi fiindcă s-a născut atunci şi ne-a fost cu noroc — şi fata şi gospodăria — am învăţat-o să-şi numere anii pe... vîrsta colectivei!

— Va să zică sînteţi mulţumiţi! zic eu ridicîndu-mă să plec.

— Da... da' mai avem de sărit un hop.

— Cu colectiva?

— Nu, cu Costică. Băiatul al mare. Că... vrea să se-nsoare.

— A „ochit" vreo fetişcană?

— Da, da-i „hoţ" şi nu ne spune. Zice că să mai avem răbdare pîn' s-o-ntoarce din armată şi pe-urmă... ne-arată el nouă!

— Aoleu! V-a ameninţat?

— Păi cam aşa ar veni! Ne-a ameninţat că, muncind în colectivă el şi cu nevastă-sa, nu se lasă pînă nu-şi face şi el casă...

— Cît o gară? o-ntrerup.

— Ba... cît două! zice ea. C-aşa-s ăi din Cacomeanca: oameni foarte ambiţioşi!...

VALERIU FILIMON

GRIJA PENTRU IGIENA VACILOR

Ferma de vaci a gospodăriei agricole colective din comuna Ştefan Vodă, raionul Călăraşi, s-a dezvoltat mult în ultima vreme, o dată cu terminarea noilor grajduri. Ingrijitorii dau o deosebită atenţie igienei animalelor. In fotografie: un aspect de la o oră de „curăţenie generală".

Foto: N. STELORIAN

Inlesniri pentru creşterea tineretului taurin

Dezvoltarea creşterii tineretului taurin în unităţile agricole socialiste prezintă o importanţă deosebită pentru traducerea în viaţă a sarcinilor de sporire a efectivului de taurine. In vederea dezvoltării efectivelor de taurine proprietate obştească şi îndeosebi a vacilor de lapte, a valorificării cît mai raţionale a tuturor resurselor furajere şi pentru mărirea veniturilor în bani ale colectiviştilor, gospodăriile agricole colective sînt chemate, în propriul lor interes, să cumpere viţele astfel ca în anul 1965 numărul vacilor de lapte din aceste unităţi să ajungă la peste un milion de capete.

Pentru a sprijini gospodăriile colective să-şi procure tineret taurin de prăsilă, statul nostru acordă acestora credite pe termen lung în proporţie de 100 la sută din valoarea de cumpărare a animalelor. O altă înlesnire de care beneficiază gospodăriile colective este şi aceea că rambursarea sumei, la care se percepe o dobîndă de numai 1 la sută, se va face în termen de 6 ani, prima rată fiind scadentă începînd din al 4-lea an, deci după ce viţelele cumpărate dau producţie.

In afară de animale de producţie, gospodăriile colective pot să cumpere şi tineret taurin pentru îngrăşare pe care să-l livreze apoi întreprinderii de stat pentru industrializarea cărnii. Şi în acest caz unităţilor cumpărătoare li se acordă credite pînă la 100 la sută din valoarea animalelor cumpărate, rambursarea creditelor urmînd să se facă integral la livrarea animalelor contractate. Tineretul taurin livrat pentru carne trebuie să aibă o greutate vie minimă de 200-300 de kg în funcţie de rasă.

Este necesar să se acorde o atenţie deosebită păstrării şi creşterii tineretului taurin femel obţinut din prăsilă proprie. Viţelele vor fi reţinute în totalitate pentru reproducţie şi numai exemplarele găsite necorespunzătoare pentru prăsilă vor fi destinate îngrăşării şi sacrificării.

Pentru creşterea tineretului taurin este bine ca gospodăriile colective să folosească grajdurile disponibile din localităţile unde se află în care scop comitetele executive ale sfaturilor populare sînt datoare să le acorde tot sprijinul.

La ridicarea noilor construcţii pentru animale, trebuie folosite proiectele care s-au dovedit cele mai bune în practică, care cer cheltuieli de investiţii şi exploatare cît mai reduse, valorificîndu-se la maximum materialele din resurse locale. Amplasarea acestor construcţii se va face în aşa fel încît să se economisească cît mai mult cu putinţă terenul agricol.

Statul nostru acordă şi alte numeroase înlesniri pentru dezvoltarea creşterii animalelor proprietate obştească. Astfel, păşunile proprietate comunală sau de stat vor fi date cu prioritate în folosinţă acelor gospodării colective care îşi vor dezvolta efectivele de animale proprietate obştească. Aceste păşuni vor fi date în folosinţă cu plată către gospodăriile agricole colective pe perioada de cel puţin 10 ani, acestea fiind astfel interesate să le întreţină şi să le îmbunătăţească în vederea sporirii producţiei lor.

Incepînd din 1961, păşunatul pe păşunile comunale a tineretului taurin pînă la vîrsta de 2 ani, — proprietate obştească a gospodăriilor agricole colective — se va face gratuit. Tot gratuit se va face şi păşunatul tineretului taurin pe toate terenurile păşunabile din fondul forestier.

A crescut numărul colectiviştilor

Prin luna octombrie 1959, în satul Armăşoaia, raionul Vaslui, a luat fiinţă o gospodărie colectivă cu 86 familii şi 163 hectare teren arabil.

Succesele obţinute de această gospodărie şi de altele vecine, au făcut ca numărul colectiviştilor din Armăşoaia să se mărească. După treieratul grîului, (colectiviştii au obţinut în medie cîte 2.000 kg. grîu la ha.) peste 150 de familii de ţărani muncitori au intrat în gospodăria colectivă, aducînd cu ei suprafaţa de 397 ha. teren agricol.

G. I.

LA G. A. S. TOPRAISAR

Pe locurile unde — aşa cum se vede în fotografie — azi se înalţă numeroase construcţii ale gospodăriei agricole de stat Topraisar, regiunea Constanţa, cu 16 ani în urmă nu creşteau decît ciurlanii şi mărăcinii. Azi, aci a răsărit un adevărat oraşel electrificat şi radioficat.

De ce a obţinut G. A. S. Redea o producţie de grîu sub posibilităţi

Gospodăria agricolă de stat Redea din regiunea Craiova, s-a făcut cunoscută anul trecut prin producţia mare de grîu obţinută: peste 2.400 de kg. la ha.

In acest an, mulţi credeau că recolta de grîu va fi şi mai mare. Aceasta şi pentru că anul a fost mai favorabil culturii grîului. Contrar aşteptărilor producţia de grîu la ha. a fost însă mai mică cu aproape 500 de kg. decît anul trecut.

De vei întreba în gospodărie, mulţi îţi vor spune că vina pentru producţia mică o poartă timpul nefavorabil. Condiţiile obiective, cu alte cuvinte. Dar, analizînd cum s-a desfăşurat munca pe întregul ciclu de producţie a grîului vom găsi greşeli care dacă s-ar fi evitat, s-ar fi ajuns la cu totul alte rezultate. Producţia de grîu ar fi fost mai bună decît anul trecut. In ce constau aceste greşeli?

La amplasarea grîului nu s-a ţinut seama de cele mai bune premergătoare, astfel că tarlalele cu grîu după grîu au ocupat 43 la sută din întreaga suprafaţă cultivată cu această plantă. După prăşitoare: porumb, sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui, s-a cultivat 48,16 la sută din grîu, iar după leguminoase: soia, mazăre şi lucernă, numai 8,84 la sută. Oare nu se putea cultiva mai puţin grîu după grîu? Structura culturilor gospodăriei ne arată că se putea. Dar, presupunînd totuşi că nu ar fi fost posibilă o rotaţie mai bună a culturilor, gospodăria avea mijloace să compenseze această lipsă printr-o aplicare mai raţională a îngrăşămintelor. In total s-au administrat îngrăşăminte numai în proporţie de 37,75 la sută din necesarul ce trebuia încorporat pe întreaga suprafaţă. Deci, tarlalele cultivate cu grîu an de an n-au fost complet îngrăşate fapt ce a diminuat mult potenţialul de producţie al soiului cultivat.

O altă cauză care a dus la producţie scăzută ţine de condiţiile în care s-a desfăşurat semănatul. Acesta a durat circa o lună în loc să se termine în cel mult zece zile. El s-a prelungit pînă aproape de sfîrşitul lunii octombrie. La fiecare dintre cele trei soiuri cultivate, G.A.S. Redea a obţinut producţiile cele mai mici pe tarlalele care au fost însămînţate tîrziu.

Alte cauze ale producţiei scăzute ţin de sol şi recoltare. Bunăoară de la solul A 15 s-a obţinut circa 1.550 kg la ha. In ce priveşte recoltarea, trebuie spus că nu s-au folosit toate mijloacele existente şi în special vindroverele, fapt ce a provocat întîrzieri. Acestea fiind faptele oricui îi este clar că nu condiţiile obiective au împiedicat realizarea unor producţii mai mari de grîu ci factorii subiectivi de care consiliul gospodăriei trebuie să ţină seama. El are datoria să aplice integral şi raţional măsurile agrotehnice avansate.

Experienţa acestui an trebuie să fie de învăţătură conducerii G.A.S. Redea. Ea trebuie să folosească cît se poate de bine recomandările consfătuirii privind agrotehnica culturii grîului, consfătuire ţinută luna aceasta la Bucureşti. Consiliul G.A.S. Redea nu trebuie să uite că numai aplicarea raţională a tuturor măsurilor agrotehnice avansate va duce la obţinerea de recolte sporite.

R. VIRGIL

Tratamente chimice împotriva adulţilor de anisoplia (Cărăbuşeii cerealelor)

Deşi cunoscuţi din cele mai vechi timpuri, atît prin frecvenţa lor cît şi prin pagubele pe care le cauzează culturilor, viaţa cărăbuşeilor cerealelor şi măsurile de combatere a lor au fost puţin studiate. Prin cercetările efectuate în ultimii ani în cadrul Institutului agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti, s-au clarificat aceste probleme, stabilindu-se arealul de răspîndire şi dăunare, ecologia, biologia şi măsurile de combatere a lor.

Din experienţele de combatere a adulţilor efectuate de noi anul acesta la G.A.S. Zimnicele, regiunea Bucureşti, a rezultat că unele insecticide, aplicate la începutul fazei de maturitate în lapte a cerealelor au o eficienţă ridicată şi ele vor putea fi folosite în combaterea cărăbuşeilor cerealelor.

Dintre preparatele experimentate menţionăm următoarele: Lindatox 3, Detox 5, Wofatox, Wofatox + Detox 5, Lindatox emulsie 20, Detox emulsie 25, la care s-a înregistrat o mortalitate ridicată.

Aceste insecticide provoacă la început cărăbuşeilor paralizia pieselor bucale şi a organelor locomotorii, în cele din urmă, paralizia devenind generală, provoacă moartea lor.

La două-trei ore după tartament insectele paralizate cad la pămînt iar după 24 de ore mor în proporţie de 60 la sută; după 48 ore, mortalitatea depăşeşte 90 la sută.

Faţă de martor, la care pagubele au atins peste 15 la sută din recoltă, variantele tratate n-au suferit din pricina atacului acestor dăunători şi au dat recolte normale.

Cercetările sînt în continuare. In anii următori aceste experienţe vor fi verificate pe suprafeţe de producţie.

PAUL PAŞOL
asistent la Institutul Agronomic „N. Bălcescu"-Bucureşti

Pentru 2000 de ore de funcţionare şi reducerea cu 10 la sută a cheltuielilor pe tractor

Greşeli ce pot fi înlăturate

La gospodăria agricolă de stat „Pavel Tcacenco" din regiunea Galaţi, preţul de cost per oră funcţionare — tractor — pe primele cinci luni ale anului în curs — este de 13,20 lei. Organizarea pe brigăzi de mecanizare completă, preocuparea pentru ridicarea profesională a tractoriştilor, organizarea întrecerii socialiste, completarea regulată a carnetului cu fişele de evidenţă a lucrărilor mecanizate au contribuit la obţinerea acestor rezultate bune. In medie pe fiecare tractor s-au executat în primele cinci luni cîte 595 de ore. Mecanizatorii au depăşit planul de ore funcţionare-tractor cu peste 100 la sută. Sînt tractorişti care în luna iunie au realizat cîte 300—400 ore.

Gospodăria agricolă de stat Mavrodin, regiunea Bucureşti, este o gospodărie asemănătoare, ca posibilităţi de mecanizare a lucrărilor, cu G.A.S. „Pavel Tcacenco". Rezultatele obţinute în privinţa folosirii tractoarelor nu sînt însă asemănătoare. La G.A.S. Mavrodin planul de folosire a tractoarelor n-a fost realizat decît în proporţie de numai 80 la sută, iar preţul de cost a fost depăşit cu peste 6 lei per oră. De ce s-a ajuns la această situaţie? Pentru că la gospodăria de stat Mavrodin nu este organizată nici o brigadă de mecanizare completă, întrecerea socialistă are un caracter formal, exploatarea tractoarelor şi maşinilor agricole nu se face raţional, iar evidenţa lucrărilor nu este ţinută bine. Din această cauză chiar tractoriştii care sînt socotiţi fruntaşi ca, de pildă, tovarăşii Sanda Nicolae, Codrici Tudor şi alţii nu şi-au îndeplinit planul pe luna iunie decît în proporţie de 66—73 la sută. Pe întreaga gospodărie, planul pe luna iunie a fost îndeplinit în proporţie de aproximativ 50 la sută. De altfel, nu se poate preciza procentul de îndeplinire a planului, deoarece nu se ţine o evidenţă precisă a realizărilor. Bunăoară, în decontul lucrărilor efectuate cu tractoarele se arată că în luna iunie au fost efectiv executate 2018 ore. In situaţia centralizatoare în care se ţine evidenţa pe tractorist a orelor funcţionale executate sînt însumate 2.529 ore. Aşadar care este adevărul?

Diferenţele se datoresc nerespectării instrucţiunilor referitoare la ţinerea evidenţei primare. Astfel, ordinele de lucru săptămînale nu sînt completate de către cei în drept, iar fişele de evidenţă a lucrărilor mecanizate nu sînt întocmite de tractorişti şi certificate de inginerul şef (G.A.S. Mavrodin nu are şef de secţie). Aceste fişe sînt completate periodic — nu zilnic aşa cum ar trebui — de către brigadier. Din această cauză, tractoristul respectiv nu ştie cît trebuie să execute şi în cît timp să realizeze norma. Aşadar tractoriştii lucrează pe apucate şi nu sînt traşi la răspundere pentru depăşirea timpului neproductiv. Aşa se face că unii tractorişti au de 2—4 ori mai multe ore neproductive decît alţii sau lucrează ore mai multe pentru o lucrare decît prevede normativul. De exemplu, Codrici Tudor a avut în luna iunie de aproape patru ori mai multe ore neproductive decît Petcu Florea.

Lipsa de organizare a folosirii maşinilor s-a vădit şi în timpul campaniei de recoltare. Din cauza aceasta, recoltarea grîului şi secarei a durat mai mult de o jumătate lună, deşi în afară de combinele existente în G.A.S., la recoltat au lucrat şi maşini trimise de S.M.T. Nanov. Ritmul de lucru (scăzînd timpul nefavorabil) a fost de 4—5 ha zilnic, adică sub posibilităţile normale de lucru ale combinelor şi tractoarelor. In toiul campaniei combinele au stat deseori în aşteptarea sacilor. Rularea sacilor se făcea foarte încet, din cauza organizării defectuoase a transportului.

Consiliul gospodăriei Mavrodin are datoria să analizeze cu seriozitate lipsurile semnalate şi să ia măsurile ce se impun. Este necesar să se treacă la respectarea instrucţiunilor referitoare la completarea ordinelor de lucru şi fişelor de evidenţă a lucrărilor mecanizate. Pentru ca toate maşinile să lucreze cu întreaga lor capacitate de lucru şi să recupereze rămînerea în urmă în ce priveşte realizarea planului trebuie să se extindă la toate tractoarele schimbul doi. Totodată să se organizeze brigăzile de mecanizare completă, deoarece actualmente sînt condiţii optime pentru aplicarea acestei măsuri.

I. RIZESCU

Tocători în lan

(Urmare din pag. 1-a)

— Vor s-o facă satelit? glumea cîte unul.

In atelier însă cei patru mecanici lucrau de zor.

★

In urmă cu 10 zile la G.A.S. Mihai Viteazu au început însilozările. Trei tocătoare şi două maşini de tocat coceni uscaţi hăcuiesc ca nişte balauri nesătui sute de tone de porumb. Foloştină Gheorghe, cu tocătoarea lui e fruntaş. El şi-a luat angajamentul să toace zilnic 36.000 de kg. în loc de 18.000 de kg. de masă verde, cît e planul tocătoarei. Dar printr-o bună organizare a muncii şi o permanentă alimentare a maşinii, Foloştină toacă zilnic 45 de tone, urmat de Seboiu cu 40.

Dar unde-i Gh. Matei, cu tocătoarea lui? El toacă porumb siloz direct din lan. Gheorghe Ciobanu şi tovarăşii săi au schimbat la tocătoarea lui Matei dispozitivul ei normal şi în loc să fie acţionată pe şaibă de către curea, e pusă în mişcare de axul cardanic al tractorului. In felul acesta, tractorul cu tocătoarea după el, trage în lan la mormanul de porumb, îl toacă şi-l varsă direct în remorca basculantă legată şi ea de tocătoare. După ce remorca s-a umplut cu porumb tocat, ratierul o duce la gropile de siloz. In lan cu tocătoarea lui tractată, Gheorghe Matei e în întrecere cu Foloştină Gheorghe. Pînă acum Matei a tocat peste 40 de tone pe zi. Pe Foloştină nu l-a întrecut, dar, după calculele făcute pînă acum de inginerul şef al gospodăriei, tov. Ştefănescu Emilian, tona de porumb însilozat, tocat în lan, e mai ieftină cu circa 40 la sută, datorită faptului că se exclud încărcatul şi descărcatul masei verzi, lucrare de altfel destul de costisitoare.

La G.A.S. Mihai Viteazu însilozatul e în toi, iar producţia de porumb pentru siloz trece de 30.000 de kg. la ha. Din primele zile s-a văzut că vorbele directorului au găsit ecou în mijlocul lucrătorilor gospodăriei. Fiecare se străduieşte să traducă în fapt angajamentul luat de toţi lucrătorii gospodăriei, în cinstea zilei de 23 August şi anume: să ajungă la media zilnică de însilozare de 250 de tone. Pînă acum, în 9 zile, s-au însilozat peste 2.000 tone şi graficul zilnic urcă mereu. Gheorghe Ciobanu văzînd tocătoarea lui Gheorghe Matei tocind porumbul direct din lan, e hotărît ca pentru anul viitor să le modifice pe celelalte trei.

— La iarnă le bag în fabrică şi le modific, a zis el bucuros că prima încercare a reuşit.

Însemnări de la Expoziția realizărilor economiei naționale a U.R.S.S.

Grînarul țării

Pavilioanele Expoziției realizărilor economiei naționale a U.R.S.S. de la Moscova și-au redeschis, primitoare, porțile. Zilnic poposesc aici zeci de mii de vizitatori, ca să cunoască realizările științei, culturii, tehnicii, industriei și agriculturii sovietice. Să facem și noi un popas într-unul din cele 15 pavilioane ale republicilor unionale, să vedem cum se dezvoltă gospodăria obștească a colhozurilor și sovhozurilor. Iată-ne așadar, în pavilionul Republicii Socialiste Federative Sovietice Ruse.

Grînarul țării! Așa i se spune Federației Ruse. Intr-adevăr, din cele 120 milioane hectare de culturi de cereale, peste 70 mil. ha se află în R.S.F.S.R. Mai bine de jumătate din producția totală de cereale revine acestei republici, colhozurile și sovhozurile ei producînd cele mai valoroase culturi alimentare — grîu, secară, mei, hrișcă. R.S.F.S.R. produce într-un an în mijlociu aproape 30 milioane tone de cereale marfă.

Agricultorii din Federația Rusă luptă cu perseverență pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor planului septenal la producția de cereale. Ei și-au luat angajamentul să ridice pînă în anul 1965 producția globală de cereale la 112—120 mil. tone, cu mult mai mult decît prevede planul septenal.

GOSPODARII MARI, PUTERNIC MECANIZATE

Temelia producției agricole a R.S.F.S.R. o constituie cele peste 28.000 de colhozuri și 3.358 de sovhozuri ale republicii — mari gospodării socialiste.

Fiecare colhoz posedă în mijlociu aproape 6.000 ha de pămînt.

Marile dimensiuni ale producției oferă condiții mai prielnice pentru realizarea ei pe baze științifice și tehnice moderne. Pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor din Federația Rusă lucrează aproape un milion de tractoare convenționale de 15 c.p., peste 300.000 de combine și multe alte mijloace tehnice.

Numai în ultimii cinci ani, consumul de energie electrică din agricultura R.S.F.S.R. a crescut aproape de 2,5 ori, ridicîndu-se anul trecut la peste 3 miliarde kilowați-ore. In următorii 2—3 ani se va desăvîrși electrificarea tuturor sovhozurilor și a stațiunilor de reparații tehnice, iar pînă la sfîrșitul septenalului — a tuturor colhozurilor din Federația Rusă.

Colhozurile și sovhozurile din R.S.F.S.R. sînt gospodării cu variate ramuri de producție. Pe lîngă cereale, ele cultivă și multe alte culturi agricole. In țara întreagă sînt, de pildă, bine cunoscute fructele din Tambov, ceaiul din Krasnodar, cartofii și legumele din regiunea Moscovei, inul din Smolensk, floarea-soarelui din Rostov, pepenii verzi din Astrahan, strugurii din Grozno, alunele din Daghestan.

★

A doua ramură ca importanță a producției agricole a Federației Ruse este ramura creșterii animalelor. Colhozurile și sovhozurile din R.S.F.S.R. dețin jumătate din șeptelul de vite cornute mari, porci, oi, capre și păsări din țară.

Acum trei ani, în Federația Rusă a luat naștere întrecerea crescătorilor de animale pentru a se obține la fiecare 100 hectare de pămînt cîte 100 chintale de carne și 400 chintale de lapte. Această minunată mișcare s-a răspîndit cu iuțeală în toată țara și s-a concretizat în lupta pentru ajungerea și depășirea S.U.A. la producția animală pe cap de locuitor.

Incă anul trecut s-au produs în R.S.F.S.R. cîte 156 chintale de lapte la 100 ha de pămînt, ceea ce înseamnă cu mult mai mult decît în S.U.A. Uriașele rezerve de care dispune R.S.F.S.R. pentru mărirea producției de carne sînt dovedite cu prisosință de experiența regiunii Riazan, căreia i s-a rezervat în pavilionul Federației Ruse o sală întreagă.

Numai într-un singur an (1959), crescătorii de animale din regiunea Riazan au triplat producția de carne, mărind totodată considerabil șeptelul de vite producătoare de lapte. Un asemenea ritm de creștere a producției-marfă animaliere n-a cunoscut încă istoria lumii.

★

Agricultorii și crescătorii de animale din Federația Rusă au hotărît să marcheze cel de-al doilea an al septenalului cu noi victorii și realizări. Ei și-au luat angajamentul să mărească în acest an producția de carne cu 24 la sută, de sfeclă de zahăr — cu 77 la sută, de cartofi — cu 60 la sută, de carne — cu 21 la sută și de lapte — cu 19 la sută față de anul trecut.

Indeplinirea cu succes a muncilor agricole și a planurilor de dezvoltare a creșterii animalelor din primul semestru al anului arată că aceste angajamente vor fi cu cinste îndeplinite.

S. NEBESNII

DIN R. P. D. COREEANĂ

Cooperativele agricole de producție din R. P. D. Coreeană au înregistrat mari succese la creșterea iepurilor. Astfel, în primul semestru al acestui an, ele au obținut peste 934.000 de iepuri.

In prezent, numărul total al iepurilor este de 2.091.000 — cu 448.000 mai mulți decît în primul semestru al anului trecut. La chemarea lansată anul trecut de Partidul Muncii din Coreea, în R. P. D. Coreeană s-a desfășurat o mișcare de masă în vederea sporirii producției de carne, punîndu-se în special accentul pe creșterea iepurilor. Membrii cooperativelor agricole de producție au hotărît să obțină, în fiecare cooperativă, peste 10 tone de carne de iepure pe an.

In aproape toate cooperativele agricole de producție s-au organizat echipe de crescători, precum și ferme noi de iepuri.

Au fost utilizate numeroase metode noi, ca: înmulțirea iepurilor de zece ori pe an, scoaterea lor la păscut etc. De asemenea s-au luat măsuri antiepidemice.

Numărul iepurilor a crescut considerabil. Numai în provincia Phenanul de nord el a sporit în primul semestru al anului curent cu 350.000, în provinciile Vangai de sud și Keson — de peste două ori.

Negru pe alb

Partidul republican (semn electoral un elefant) și partidul democrat (semn electoral un măgar) din S.U.A., deși în aparență rivale, au aceeași platformă politică: înarmarea și „războiul rece".

Zic cetățenii care speră
De ani de zile un trai mai bun:
„Doar animalele diferă,
Da-ncolo țelul e... comun!"

V. F.

Problema dezarmării trebuie discutată în Adunarea Generală a O.N.U.

Dușmanii păcii au obiceiul ca, ori de cîte ori le sînt demascate planurile lor îndreptate împotriva destinderii, să încerce de a ieși basma curată prin diferite manevre și tertipuri, prin încercarea de a arunca vina asupra celui nevinovat. Același scop îl urmăresc și insistențele pe care le-au depus S.U.A. și partenerii lor din blocurile militare de a se convoca comisia O.N.U. pentru dezarmare.

Sînt cunoscute eforturile depuse de Uniunea Sovietică și celelalte state iubitoare de pace pentru a se ajunge la un acord în problema dezarmării generale și totale. U.R.S.S. a luptat și luptă neobosit pentru ca această problemă să devină obiectul unor tratative concrete între state, să fie în centrul atenției Organizației Națiunilor Unite.

Pe cu totul altă poziție s-au situat Statele Unite și aliații lor din blocurile militare. Ei și-au ales drept politică cursa înarmărilor și depun toate eforturile pentru a împiedica adoptarea unor măsuri concrete în domeniul dezarmării. Prin atitudinea pe care au adoptat-o, puterile occidentale au torpilat tratativele care au avut loc la Geneva în Comitetul celor zece state.

Intrucît discutarea problemei dezarmării în cele mai diferite organe ale O.N.U. a scos la iveală contradicții profunde între participanții la tratative s-a ivit necesitatea imperioasă ca organul suprem al Organizației Națiunilor Unite, și anume Adunarea Generală, să se ocupe de această problemă în ansamblul ei. Uniunea Sovietică a făcut, după cum se știe, o propunere în acest sens. Totodată guvernul sovietic consideră necesar ca la discutarea problemei dezarmării — problema cea mai importantă a zilelor noastre — să ia parte oamenii de stat cei mai autorizați: șefi de state sau șefi de guverne.

Pentru a împiedica discutarea problemei dezarmării în Adunarea Generală a O.N.U. și a încerca să demonstreze că nu ei, chipurile, sînt vinovați de sabotarea tratativelor de la Geneva, S.U.A. și susținătorii lor au cerut să se convoace comisia O.N.U. pentru dezarmare. In ședința acestei comisii care s-a întrunit la 16 august, reprezentantul S.U.A. a rostit un discurs prin care a căutat să arunce asupra Uniunii Sovietice vina pentru insuccesul tratativelor de la Geneva.

Demascînd falsitatea afirmațiilor făcute de delegatul S.U.A. și poziția periculoasă pe care s-au situat puterile occidentale, reprezentantul Uniunii Sovietice, V.V. Kuznețov, a reafirmat din nou dorința U.R.S.S. de a semna imediat un acord cu privire la interzicerea folosirii și fabricării armelor nucleare, precum și la distrugerea tuturor stocurilor de asemenea arme.

Cît privește rostul ședințelor Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, V.V. Kuznețov a arătat că în condițiile actuale cel mai bun lucru pe care l-ar putea face această comisie ar fi să reafirme ideea dezarmării generale și totale adoptată de cea de-a 14-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. și să recunoască importanța examinării acestei probleme sub toate aspectele în cadrul celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale cu participarea șefilor de state sau șefilor de guverne.

Dezbaterile din Comisia O.N.U. pentru dezarmare dovedesc încă odată cît de justă este propunerea Uniunii Sovietice ca problema dezarmării să fie supusă dezbaterii Adunării Generale a O.N.U. „In urma celor auzite în această comisie, a spus reprezentantul țării noastre, Silviu Brucan, referindu-se la problemele discutate în cadrul comisiei, a devenit limpede că divergențele în problema dezarmării generale și totale sînt atît de serioase încît numai discutarea lor sinceră constructivă și multilaterală la nivelul cel mai înalt și în forul competent, adică de către Adunarea Generală, poate scoate problema dezarmării din impas".

Ideea dezbaterii în fond a problemei dezarmării de către Adunarea Generală O.N.U. este susținută și de delegații Indoneziei, Cubei, Indiei și altor țări. Ea este susținută de oamenii iubitori de pace din întreaga lume ca o măsură eficace de a scoate din impas importanta problemă a dezarmării.

Spionul american Powers în fața justiției

Sala Coloanelor din Palatul Sindicatelor din Moscova este una din cele mai mari săli ale capitalei Uniunii Sovietice. Ea găzduiește de obicei spectacole ale artiștilor renumiți, congrese și conferințe ale activiștilor pe tărîm social din U.R.S.S. și diferite țări, întîlniri ale specialiștilor și fruntașilor din întreprinderi din Moscova, reuniuni consacrate luptei pentru pace. Pentru prima oară sala aceasta găzduiește în aceste zile un „oaspete" nepoftit. Pe cetățeanul american Francis Garry Powers care a pătruns în spațiul Uniunii Sovietice cu misiunea de a face spionaj. Aici se judecă, începînd din ziua de 17 august, procesul spionului Powers, pilotul avionului „U-2" care a fost doborît în ziua de 1 Mai de racheteștii sovietici.

Imensa sală este arhiplină. Peste 1.500 de persoane, reprezentanți ai opiniei publice sovietice, muncitori și funcționari din întreprinderile și instituțiile din Moscova, urmăresc dezbaterile procesului. Un mare grup de fruntași ai opiniei publice mondiale, membri ai parlamentelor și juriști, asistă la proces ca invitați ai organizațiilor obștești din U.R.S.S. Sînt de asemenea de față peste 140 de ziariști din peste 30 de țări ale lumii. Intr-una din loji se află rudele și prietenii lui Powers.

Desfășurarea procesului scoate la iveală cu deplină claritate scopurile criminale de spionaj ale zborului lui Powers. Actul de acuzare care a fost citit în ședință și răspunsurile date de acuzat la întrebările ce i-au fost puse au reconstituit tabloul acțiunilor provocatoare organizate de cercurile imperialiste din S.U.A. împotriva Uniunii Sovietice și a păcii în lume. Spionul american și-a recunoscut vina. „Da, recunosc că sînt vinovat", a răspuns el la întrebarea care i-a fost pusă de președintele completului de judecată. Powers a arătat că a primit misiunea de a efectua zboruri de spionaj deasupra teritoriului Uniunii Sovietice. El a declarat că zborul de la 1 Mai a fost înfăptuit în baza contractului încheiat cu Direcția centrală de spionaj a S.U.A. și a povestit în amănunt despre condițiile în care a semnat acest contract. Spionul a arătat că a acceptat să-l semneze pentru a primi un salariu mai mare decît solda de locotenent major. Acuzatul a recunoscut că, înainte de a semna contractul, i s-a arătat că principala lui sarcină era să zboare de-a lungul frontierelor Uniunii Sovietice pentru a culege orice fel de date prin radio și radar.

Interogatoriul lui Powers a dovedit că, în mod special, trimiterea avionului pilotat de el a avut drept scop să torpileze conferința la nivel înalt. O serie de personalități cu mari răspunderi în cercurile militare din S.U.A. manifestau un deosebit interes față de subunitatea de spionaj din care făcea parte Powers, subunitate care se afla la Adana, în Turcia. Subunitatea aceasta a fost vizitată de generalul White, șeful de stat major al aviației americane, de generalul Evers, comandantul forțelor aeriene militare ale S.U.A. în Europa, de congresmeni și chiar de cardinalul Spellman, care s-a dus, probabil, la Adana să dea... binecuvîntarea bisericii, acțiunilor murdare săvîrșite de Powers și stăpînii săi.

Cît de grave sînt provocările pe care imperialiștii americani le săvîrșesc împotriva liniștii popoarelor se vede și dintr-un alt răspuns pe care spionul l-a dat la o întrebare pusă de procurorul general.

— Cu aceleași mișcări — l-a întrebat procurorul, referindu-se la punerea în funcțiune a aparaturii de spionaj instalată pe bordul avionului — puteați pune în funcțiune un dispozitiv pentru aruncarea unei bombe atomice, nu-i așa?

— Asta se putea întîmpla, a răspuns Powers.

După cum se vede, un aventurier din acesta poate oricînd, printr-o simplă apăsare de buton, să împingă omenirea într-un măcel îngrozitor.

Imperialiștii americani au fost prinși asupra faptului. Procesul spionului Powers îi demască încă odată ca adversari înrăiți ai păcii și liniștii popoarelor. În fața judecății opiniei publice mondiale se află toți acei care au organizat acțiunea mîrșavă săvîrșită de Powers, care l-au instruit, l-au plătit și l-au trimis în ajunul conferinței de la Paris a șefilor de guverne, să săvîrșească o grosolană provocare împotriva Uniunii Sovietice, împotriva păcii. Opinia publică îi judecă și-i condamnă cu asprime.

IN R. D. VIETNAM

LA FERMA BA-VI

Ferma de stat Ba-vi este situată la poalele munților care poartă același nume, în provincia Hoa-Binh, la 60 Km spre vest de Hanoi.

Nu e prea multă vreme de cînd această regiune făcea parte din „zona albă" instituită potrivit planului lui De Lattre de Tassigny, unul dintre „vestiții" generali ai Franței care și-a găsit moartea în războiul colonialist din Indochina. „Zona albă" însemna o zonă fără populație, fără case, o zonă unde nu se aflau alte instalații decît posturile franceze dușmane care semănau moartea în jurul lor.

Azi, nici urmă n-a mai rămas din toate acele „posturi". Locurile au fost schimbate complet. O mare fermă a luat ființă aici. Noaptea, luminile numeroaselor clădiri ale fermei se pot vedea încă din depărtare...

Ferma de la Ba-vi se întinde pe mai bine de 30 Km. Cirezile sale de taurine și cai numără peste 2.000 de capete. De curînd, au fost importate și aduse aci și un număr apreciabil de cămile din Republica Populară Mongolă.

Ferma este dotată cu un laborator pentru însămînțări artificiale. Se acordă o atenție deosebită problemei selecției animalelor. Planurile prevăd ca această fermă să se dezvolte într-un ritm rapid în așa fel încît ea să poată — într-un viitor foarte apropiat — să furnizeze animale de prăsilă din cele mai bune rase pentru întreg Vietnamul de Nord.

Pe o colină nu prea înaltă, mai multe grajduri cu pardoseala cimentată adăpostesc vacile de lapte. Tot aci este și sectorul creșterii viteilor și al boilor de muncă. Muncitorii au haine de protecție bune — halate albastre și cizme. Printre ei sînt și multe fete, care au părăsit abia de curînd școlile de specialitate.

In afară de creșterea animalelor, la ferma din Ba-vi se dezvoltă și unele culturi de cîmp. În prezent, de exemplu, pe unele cîmpuri se cultivă tutunul, pe altele trestia de zahăr.

Cu propriile sale produse — lapte și zahăr, — în cadrul fermei se prepară lapte condensat, cu zahăr. Cutiile respective cu lapte condensat sînt foarte apreciate în țară pentru calitățile sale.

Datorită inițiativei muncitorilor din fermă, a fost construit și un baraj pe un rîu, construindu-se o hidrocentrală. De cînd a fost instalată hidrocentrala a luat o mare dezvoltare și activitatea culturală. Seara, la lumina becurilor electrice, muncitorii repetă cîntece și dansuri, ascultă la radio programele emisiunilor de radio ale posturilor Hanoi, Moscova și Pekin — aci într-o regiune unde altădată hălăduiau numai sălbăticiunile.

Dar și un alt lucru atrage atenția vizitatorului: tractoarele. Mecanicul șef al fermei se mîndrește cu faptul că în prezent cu fiecare tractor al fermei se poate ara mai bine de 3 ha în orezărie în cursul a 8 ore de lucru.

Realizări ca cele de mai sus dovedesc că în regimul de democrație populară, regiuni părăsite odinioară, unde oamenii nu știau o boabă de carte, sînt azi transformate în ținuturi înfloritoare. Este sigur că în anul viitor, ferma Ba-vi, de altfel ca și alte centre agricole din țară, va cunoaște o și mai mare dezvoltare, față de realizările de azi.

— Tractoarele existente în fermă în prezent, sînt încă puține, spune mecanicul șef. Sîntem siguri însă, că mîine ele vor fi mai numeroase ca bivolii pe care-i creștem.

De ce numai 45 la sută?

(Urmare din pag. 1-a)

te de lucru a tractoarelor și atelajelor. În comuna Hîrșești, de pildă, (președinte al sfatului popular tov. Foltea Gheorghe) unde există suficiente mijloace de lucru, se araseră pînă la 16 august doar 357 de hectare din cele 1.810 ha planificate. Cu slabe rezultate se desfășoară executarea arăturilor și în comunele Rociu, Strîmbeni etc., care pînă zilele trecute nu araseră nici 25 la sută din suprafețele planificate.

De altfel, nu numai arăturile se efectuează într-un ritm scăzut în raionul Costești. In aceeași situație se află și treierișul care pînă la 16 august se executase numai în procent de 69 la sută (mai erau de treierat păioasele de pe circa 11.500 de hectare). Aceasta, fără îndoială, datorită deselor defecțiuni care survin la batoze și tractoare, ca urmare a reparațiilor de proastă calitate (în comuna Hîrșești, de pildă, din 6 batoze ale S.M.T. Costești n-au lucrat în ziua de 15 august decît 3, iar în comuna Deaguri din 4 batoze ale aceluiași S.M.T. au lucrat 2). În majoritatea cazurilor, în zilele cînd batozele se defectează stau și tractoarele nefolosite. Așa stînd lucrurile nu e de mirare că în raion atît treierișul cît și arăturile de vară se desfășoară într-un ritm neîngăduit de încet, cu mult sub viteza zilnică de lucru (în ziua de 15 august au fost treierate păioasele doar de pe 1.120 ha și s-au arat 307 ha față de 1.800 ha cît este viteza zilnică pentru treierat și 1.500 ha pentru arat).

Avînd în vedere serioasa rămînere în urmă a raionului Costești cu executarea arăturilor adînci de vară și a treierișului, socotim că este necesar ca organele agricole raionale și sfaturile populare comunale să treacă de îndată la luarea celor mai indicate măsuri care să ducă la grăbirea acestor lucrări, astfel ca în cel mai scurt timp ele să fie terminate. In acest scop este nevoie ca tractoarele și atelajele să fie folosite cît mai judicios, iar batozele, pe măsură ce se termină de treierat într-o comună, să fie mutate neîntîrziat în alta care este întîrziată cu treierișul.

SPORT

Tinerii din comuna Afumați și-au respectat angajamentele

Aspecte de la întrecerile sportive din etapa finală a concursului cultural — sportiv

In urmă cu vreo două luni, președintele consiliului raional U.C.F.S. Brănești, tov. Al. Tomuș, anunța, în cadrul unei ședințe de reorganizare a asociației sportive „Unirea" din comuna Afumați, că aici vor avea loc întrecerile sportive din cadrul etapei finale, — faza pe raion, — a „concursului cultural-sportiv al tineretului", — competiție organizată de Comitetul Central U.T.M. și Consiliul general U.C.F.S. și care se va încheia în preajma zilei de 23 August.

Vestea a fost primită cu multă bucurie de membrii asociației sportive.

— Este prima competiție sportivă de mare amploare care se ține la noi, a spus tînărul Gh. Tudor, președintele asociației și vă asigurăm că se va desfășura în condiții bune.

— Da, dar pentru reușita ei, trebuie să vă pregătiți serios, trebuie să amenajați o bază sportivă, unde să se poată desfășura, în același timp, întrecerile de volei, fotbal, atletism, ciclism, tir, trîntă etc., a completat tov. Tomuș.

— Vom face, tovarășe președinte!

Și tinerii din comuna Afumați s-au pus pe lucru... Mai întîi au defrișat terenul de la marginea comunei, l-au curățat de buruieni, au astupat gropile și apoi au amenajat terenul de fotbal, au făcut două porți, au amenajat un teren de volei, o pistă de alergări de 400 m, gropi cu nisip pentru sărituri, au făcut bănci pentru spectatori. Mă rog, au construit, prin muncă voluntară și cu resurse locale, o bază sportivă complexă, cum spun cei din Afumați.

MAI TREBUIE CEVA...

In urmă cu două săptămîni, cînd tov. Al. Tomuș a revenit în comuna Afumați, totul era pus la punct.

— Tovarășe președinte, noi ne-am ținut de cuvînt și acum așteptăm întrecerile sportive.

— Da, însă mai trebuie ceva... Mai trebuie să împrejmuiți baza sportivă cu un gard, ca să nu pătrundă vitele și să o deterioreze.

— Vom face și asta, tovarășe președinte, dar cînd au loc finalele?

— Duminică 14 august.

— S-a făcut! Acum băieți la antrenament.

FESTIVITATEA DE DESCHIDERE A INTRECERILOR SPORTIVE

In ziua întrecerilor, baza sportivă din comuna Afumați era gătită sărbătorește. La festivitatea de deschidere erau prezenți tineri din Belciugatele, Pîrlita-Vasilați, Brănești, Gostilele, Tămădău, Fundulea, Afumați, Găneasa.

In cuvîntul său, tov. Georgeta Tătaru, secretara comitetului raional U.T.M., a evidențiat pe tinerii din Afumați care s-au distins în munca patriotică pentru amenajarea bazei sportive. Un număr de 15 sportivi primesc insigne și carnete de brigadieri fruntași. Printre aceștia se numără: **Gh. Obrișcă, P. Costache, Gh. Tudor, St. Mircea, Fl. Canburu, I. Zăbavă, V. Dociu, M. Mîndru** și alții.

Incep întrecerile sportive. Incercăm să urmărim fiecare concurs. Pe șosea, se dă startul în concursul de ciclism. Sînt prezenți vreo 18 concurenți. In vale, lîngă lac, încep întrecerile de tir. Aici participă și o serie de tineri care sînt la primul lor concurs. Le notăm numele: **T. Nacu** (Brănești), **I. Rometa** (Afumați), etc. Printre concurenți se află și tov. **Georgeta Tătaru**, secretara comitetului raional U.T.M.

— Pe mine vă rog să nu mă notați. Eu am mai participat și la alte concursuri, a ținut să ne precizeze concurenta, pe care mai înainte am văzut-o la tribuna prezidiului de conducere a competiției.

Revenim pe teren, unde tocmai se dispută meciul de fotbal dintre echipele **Victoria-Brănești** și **Spartac-Gostilele**. Jocul este îndîrjit. După consumarea timpului regulamentar de joc, tabela de marcaj indica 2—2. Jocul se prelungește, dar rezultatul rămîne tot egal și conform regulamentului, fiecare echipă execută cîte 5 lovituri de 11 metri. Victoria revine cu 4—3 primei echipe. Apoi ne deplasăm la terenul de volei. Aici își dispută întîietatea echipele **Unirea-Afumați, Spicul-Pîrlita, Victoria-Brănești** și **Recolta-G.A.S. Belciugatele**. In finală se califică echipele din Belciugatele și Pîrlita. Prima echipă se dovedește mai bună și cîștigă cu 3—0, cucerind astfel titlul de campioană raională.

Alături, la groapa de sărituri își încearcă elanul tînărul **Gh. Tudor**, președintele asociației sportive **Unirea** din Afumați. El se remarcă ca un bun polisportiv. Este și portarul echipei de fotbal, care a terminat victorioasă în meciul cu „Recolta"-Belciugatele.

Deci, victoriile s-au împărțit. Echipa din Belciugatele s-a clasat pe primul loc la concursul de volei, iar formația din Afumați a ocupat primul loc la concursul de fotbal.

UN CONCURS NEPREVAZUT IN PROGRAM!

Pe pista de alergări, se dă startul în proba de 1.500 m. La început, grupul de concurenți aleargă compact, dar după 300 m, tînărul **Vasile Stan** (Belciugatele) se desprinde din grup și se distanțează obținînd victoria. Colegii de concurs îl felicită. Urmează o nouă probă. La start se aliniază un grup de vreo 30 de copii. Arbitrul și conducătorul concursului, tov. **Ștefan Vagil**, ne lămurește: „este un concurs neprevăzut în program, un concurs solicitat de cei mai tineri spectatori, dintre care se remarcă pionierul **Petru Rusu**.

★

S-a înserat. Spectatorii încep să părăsească baza sportivă. La fel și sportivii oaspeți ca și sportivii gazdă. La plecare, ei și-au dat întîlnire pentru duminică 21 august la Fundulea, unde vor participa la o nouă competiție: „Cupa Eliberării" la volei, atletism și fotbal.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".